

misli

THOUGHTS

MAKARSKA KATOLIČNA ŽUPANIJA
LJUBLJANA

LETO
YEAR 47
APRIL 1998

misli (THOUGHTS) – Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urednik in upravnik (Editor and Manager) Fr. Metod Ogorevc. O.F.M.-Baraga House, 19 A Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Ureja Katarina Mahnič + Računalniški prelom Draga Gelt + Naslov: MISLI, P.O. Box 197, Kew, Vic. 3101 + Tel. (03)9853 7787 – Fax (03)9853 6176 – E-mail: misli@infochange.net.au + Naročnina za leto 1997 je 15 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije po ladijski pošti 25. letalsko 45 dolarjev + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjenišтво za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Prispevkov brez podpisane objavljamo + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A Beckett Street, Kew, Vic 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 – Tel. (03)9387 8488 – Fax (03)9380 2141.

Pozdravljeni!

VELIKONOČNA ŠTEVILKA Misli vas obiskuje v praznični preobleki! Hiteli smo z njeno pripravo, da bi jo dobili do velikega tedna. Naj vam polepša praznične dni! S to velikonočno pisanko sprejmite tudi naše toplo voščilo. Želimo vam vesele velikonočne praznike. Aleluja! Kristjan, ki je žalosten, je žalosten kristjan. Na koncu koncev kljub razočaranjem, grehu in smrti zmaguje življenje!

Še eno opravičilo in pojasnilo. Nekateri ste nam povedali, da ste plačali naročnino Misli že p. Baziliju ali pa zdaj, letnica na ovitku ob naslovu pa je napačna. P. Bazilij je vestno vpisoval naročnine. Enako se trudim tudi sam in tisti, ki mi pomagajo. Pri 1800 naročnikih pa je lahko kje prišlo do pomote. Hvaležni smo vam, če nas na to opozorite, žalostni pa, če kdo zaradi takšne pomote Misli odpoveduje! Včasih se zgodi, da kdo odda ovojnico z denarjem, ne pripiše pa naslova; nekateri pričakujejo, da bom sprejemal naročnino ob vsakem času in na vsakem kraju. Takšni primeri vestnost otežujejo in prispevajo k slabi volji na obeh straneh! Zavrtite telefon ali pa nam pišite, če je kaj narobe. Mirno bomo vse uredili!

p. Metod

Glasba iz Baragove knjižnice

CD

ANSAMBEL SLOVENIJA: 15 let, cena 22 dolarjev.
ANSAMBEL LOJZETA SLAKA: Postojnska jama, 22 dolarjev.
ANS, LOJZETA SLAKA: Zvezda, ki se utrne, cena 22 dolarjev.
PETER LOVŠIN in vitezi obložene mize: Hiša nasprot sonca, \$22.
BIG BEN: Krasna si hči planin, cena 22 dolarjev.
ANS. BRATOV AVSENIK: Odmev s Triglava, cena 22 dolarjev.

KASETE

TRŽAŠKI OKTET v živo, cena je 10 dolarjev.
STANE VIDMAR: Tri grenke solze, cena 12 dolarjev.
MAGNET: Polnočni poljub in največje uspešnice, 12 dolarjev.
ANS. BRATOV AVSENIK: 40 let hitov na dveh kasetah, \$24.
ANS. LOJZETA SLAKA: Raj pod Triglavom, cena 12 dolarjev.
ZATE SLOVENIJA – različni izvajalci (Helena Blagne, Rendez vous, Edvin Fliser, Nace Junkar, Oto Pestner...) Cena 12 dolarjev.
WOLF: Angel varuh, cena je 12 dolarjev.
ZORAN CILENŠEK: Špela, cena 12 dolarjev.
SIMONA WEISS: Mati, največji uspehi, cena je 12 dolarjev.
BIG BEN QUARTET: Slovenec sem, cena 12 dolarjev.
LOJZE SLAK: Stari spomini, cena 12 dolarjev.
ZLATA KASETA – različni izvajalci (Agropop, Čuki, Andrej Šifrer...), cena 12 dolarjev.
SLOVENE YOUTH CHOIR: Nabožne in ljudske pesmi, \$5.
VELIKONOČNE PESMI - pejejo jih različni slovenski zbori, \$12.
PATER BAZILIJ VALENTIN IN MEMORIAM, življenjepis patra Bazilija pospremljen s petjem in glasbo, cena je 10 dolarjev.

Slika na naslovnici je delo melbournske umetnice ZORKE ČERNJAK. Tokrat smo se odločili za simbolno upodobitev obeh domovin. Na fotografiji je kelih iz leta 1755 z bogato baročno motiviko in dragulji ter s prizori iz Kristusovega trpljenja. Hrani ga škofijski ordinariat v Mariboru.

Velikega petka je bilo treba za veliko nedeljo

Katarina Mahnič

*Tole bo mozaična sestavljanica. Velikonočna, vsaj upam. Porojena iz brskanja po starih dnevniških zapiskih, po nezapisanih spominih, ki se neizbrisno vtisnejo globoko v dušo in trenutnega doživljanja predvelikonočnega časa. Vsako leto ji dodam nov košček... Vedno se mi zdijo to posebni dnevi, ki nekako izstopajo celo iz kolobarjenja letnih časov; kot bi se neko tiho pričakovanje spustilo na zemljo in v srce, in za njim tiha žalost, ki se na koncu preljuje v nepričakovano radost: **Kristus je vstal!***

april 1995, veliki četrtek

Zadnja večerja v podzemni katoliški cerkvi v Coober Pedyju, mestecu kopalcev opalov sredi južnoavstralskega puščavskega prostranstva. Kot malo večja izdolbena votlina je, na eni od sten, ki se prelivajo v naravnih tonih zemeljskih plasti, pa slika brezjanske Marije Pomagaj. Tu, v osrčju Avstralije. Duhovnik se sklanja nad preprost labor; umije noge najprej stari Filipinki, nato drobni deklici, nato možu z od sonca razbrzdanim obrazom. Prvič v cerkvi dobesedno doživim umivanje nog: v treh ljudeh zaživi dvanajst osuplih apostolov, v vključenem hrbtu drugače pokončnega, visokoraslega duhovnika pa je zbrana vsa Jezusova skromnost in ponižnost ob tem dejanju. **“Zgled sem vam namreč dal, da bi tudi vi delali tako, kakor sem jaz vam storil.”** In prvič tudi razumem besede - biti skromen, biti ponižen - nikoli prej se nisem strinjala z njimi! Pa je vendar to res največ; vendar ponosno skromen in ponosno ponižen. Sprejeti, kar je treba, in narediti, kar moreš. Potem smo vsi (ni nas več kot petindvajset) povabljeni, da posedemo okrog posebej pripravljene mize ob oltarju, kjer si razdelimo hlebec kruha in bokal vina. In 'father' vsakega, prav vsakega, nagovori po imenu. V hladno, jasno puščavsko noč stopim nekoliko omotična. Kot bi bilo težko doumeti in sprejeti ponižnost in dobroto. Ker je to že neke vrste obveza. So se tako počutili apostoli po zadnji večerji? **“Jaz sem pot, resnica in življenje...”**

april 1996, veliki petek

Slovenska cerkev, poljubljanje križa; izrazi na obrazih ljudi, ki so v vrsti tiho pristopali h Križanemu, so me ganili do solz. Tako drugačni so bili, kot ponavadi, tako lepi, zamaknjeni, čuteči. Je predvelikonočni čas tisti, ki nas naredi mehkejše? Seže globlje? Nas odpre, da vidimo tudi tisto, kar nam v navadnih dneh ostaja skrito? **“Velikega petka je bilo treba za veliko nedeljo,”** je zapisal Ivan Cankar. Zime, da znaš ceniti pomlad. Trpljenja, da se znaš prepustiti tudi sreči, veselju in smehu. Tako obupno sem si tam v cerkvi želela, da bi vsi ti poklekajoči ljudje, z menoj vred, mislili zares; vem, da smo mislili - takrat,

Leto 47, št. 4
April 1998

Velikega petka je bilo treba...

- Katarina Mahnič - stran 65

Molitve na poti s križem

- stran 68

Izpod Triglava

- stran 70

Naše nabirke

- stran 73

Šesti Slovenski festival

- Lucija Srnec

- stran 74

Sveti Rafael Sydney

- p. Valerijan

- stran 75

Pirhi

- stran 78

Razdajanje pisank

Ljudska iz Frama

- stran 79

Na poti do oltarja, A.M.

Slomšek, pripravila K. M.

- stran 80

Tonček iz Potoka, povest

- p. Bazilij

- stran 82

Pater Bazilij v spominih

njegovih rojakov

- stran 84

Križem avstralske Slovenije

- stran 87

Pisma o slovenščini rojakom...

- Mirko Mahnič

- stran 89

Sv. Ciril in Metod, Melbourne

- p. Metod

- stran 90

Poletna šola slovenskega jezika

- stran 91

Sveta družina, Adelaide

- p. Janez

- stran 92

Kotiček naših mladih

- Barbara Smrdel

- stran 93

Razvedrilo

- stran 94

tisti trenutek, ko smo s poljubi pokrivali golo in izmučeno Kristusovo telo - ampak da ne bi pozabili tega odkritega sočutja do drugega. Tudi na oni strani cerkvenih duri, na čisto navaden dan ne.

Morda pa nas je zmeščalo prav spoznanje, kako sami smo pravzaprav. Kako sam je bil Kristus, kljub Očetu vsemogočnemu. **"Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?"**

marec 1997, velika nedelja

Avstralska cerkev v Belgraveu. Poleg oltarja križ iz rož, s sončnicami ob vznožju, na črno-sivo-beli podlagi. Nič ni samo belo in nič samo črno... Ja, res, kot je rekel duhovnik, je to praznik, ki te lahko pusti dvomečega. Je najtežje verljiv krščanski dogodek. Pa tudi edini, ki nam lahko vzbuja upanje. "Strah nas je odpreti se, pokazati svojo ranljivost," si ponavljam besede iz pridige. Tudi to je pravzaprav s svojo smrtjo na križu ponazoril Kristus. Odprl se je do zadnje meje, do smrti. Ugotovim, da so moje molitve večinoma namenjene njemu; ne Očetu, ne Svetemu Duhu, temveč Sinu. Razmišljam, da najbrž nihče ne moli k težko predstavljeni Sveti Trojici - da je globok pogovor mogoč samo z eno osebo. Ja, ponavadi se pogovarjam s Kristusom, tem ljubezni, usmiljenja, odpuščanja in poguma polnim možem iz mesa in krvi. **"ki je zaradi nas, ljudi, in zaradi našega zveličanja, prišel iz nebes..."**

marec 1998, postni čas

Monbulk v Dandenong Ranges. Evangelij četrte postne nedelje je govoril o izgubljenem sinu. "Dragi prijatelji!" nas nagovori duhovnik. "Večina od nas pozna današnji evangelij. Celo naše poimenovanje te zgodbe delno razkriva, kako razmišljamo. Naš poudarek je bil vedno na grešnem sinu, kot prisposodi nas, grešnikov. Na žalost smo vedno začenjali z nami in grehom, namesto z Bogom in odpuščanjem. Bolj pravi naslov te zgodbe je Odpuščujoči oče. In tudi Jezus je nedvomno povedal to priliko, da bi nam dal vedeti, da nas nič, kar naredimo, ne more ločiti od ljubezni našega Boga."

Tako zdaj razmišljam, kako resnično črnogledi in obtoževanja polni znamo biti v naši veri. Kako pogosto vidimo le greh, kazen, žrtvovanje, smrt. Kako prevečkrat si predstavljamo Boga kot razsodnika s preteče dvignjenim prstom in zgrešimo dobrohotnega očeta, ki nam s široko odprtimi rokami hiti naproti. Nekoč sem pred eno od melbournskih cerkva videla napis:

Jezus je umrl - to je zgodovina.

Jezus je umrl zame - to je krščanstvo.

Všeč mi je bil. Po tej nedeljski pridigi bi ga spremenila v: "Jezus je vstal zame - to je krščanstvo." Iz tega izhaja upanje.

Res, če nas napolnjuje veselje v božični noči, kako polni bi ga šele morali biti na velikonočno jutro. Ljudje, **Kristus je premagal smrt!**

Za nas.

Jezus je od smrti vstal,
od svoje bridke martre,
nam se je veseliti
ino Boga hvaliti.

Da bi ne bil od smrti vstal,
vesoljni svet bi konec vzel,
zato se veselimo
inu Boga hvalimo.

Jezus je gori vstal,
inu je ta pekel razdjal,
hudiča, greh, smrt je podrl,
nebeška vrata nam odprl.

Ta celi Catehismus, 1584

MOLITVE NA POTI S KRIŽEM

Michel Quoist

Jezus sreča svojo mater

Pilat obsodi Jezusa na smrt

Gospod, vem: če skušam le malo živeti kakor ti, ne uidem obsodbi. Bojim se. In vendar, Gospod, vem, da imaš prav ti.

Jezusu naložijo križ

Gospod, rajši bi videl, da me s križem tepejo; nositi ga je težko in bolj ko grem naprej, več hudobije vidim v svetu, težji postaja križ na mojih ramenih.

Jezus pade prvič pod križem

Tako predano sem se podalza teboj, Gospod, a glej, padel sem. Obvaruj me teh muhastih napak, ki me poneumljajo in me puščajo praznega, daleč proč od tvoje delavnice, kjer se gradi svet!

Gospod, pokaži mi svojo mater Marijo; v očeh ljudi je brez pomena in brez moči, v očeh Boga pa soodrešiteljica. Daj, da bom, ko bom sprejemal trpljenje sveta, trpel in zadoščeval kot Marija, tvoja mati.

Simon iz Cirene pomaga Jezusu nositi križ

Gospod, potrebni so mi drugi. Človekova pot je preveč trda, da bi jo prehodil sam. Daj mi, da odkrijem, daj mi, da sprejemem na svoji poti vsakega Simona, pa čeprav bi bil med tistimi, ki so prisiljeni.

Veronika obriše Jezusu obraz

Gospod, opazovati te moram dolgo, predano, kakor mlajši brat občuduje in ljubi svojega starejšega brata, kajti rad bi postal podoben tebi, zato te moram najprej opazovati.

Jezus pade drugič pod križem

Moji grehi, Gospod, nevarno uspravajo vest: tu premalo velikodušnosti, tam nezvestoba, malo kasneje navadna nespamet in moj pogled je zameglen, ne vidim več ovir, ne vidim več drugih na moji poti.

Jezus nagovori jeruzalemske žene

Tvoje trpljenje in trpljenje ljudi me še gane, Gospod, to zmorem, toda jokati nad svojimi grehi je nekaj drugega. Tako rad tožim nad grehi drugih, to je najlažje. Gospod, daj mi razumeti, da sem grešnik.

Jezus pade tretjič pod križem

Še enkrat. Vsakokrat spet padem. Nikoli ne bom prišel na cilj. Če obupam, Gospod, sem izgubljen. Če se še naprej borim, sem rešen. Kajti ti si padel tretjič, toda to je bilo že prav pod vrhom Kalvarije.

Jezusa slečejo

Gospod, tako moram odložiti te svečane obleke, ki me v življenju ovirajo in me skrivajo pred tvojimi očmi. Ta 'imeti', ki duši moje bitje in me ločuje od drugih. Rad bi si pridržal kak nič, kak nič, ki bi se mi prilepil na kožo in se mu ne bi bilo treba odreči in ga darovati tebi. Toda če hočeš vse, Gospod, vzemi vse.

Jezusa pribijejo na križ

Gospod, tako moram tudi jaz zbrati svoje telo, svoje srce, svojega duha in se z vso dolžino uleči na križ sedanjega trenutka. Nimam pravice izbirati les za križ svojega trpljenja. Križ je pripravljen po moji meri.

Jezusa snamejo s križa in položijo Mariji v naročje

Jezus umrje na križu

Gospod, pomagaj mi umreti zate, pomagaj mi umreti zanje.

Jezusa položijo v grob

Gospod, ni še konec. Vem: »Umiral boš do konca časov.« Ljudje se na križevem potu menjavajo. Vstajenje bo popolno šele ob koncu sveta. Potujem in imam svoj delež trpljenja in drugi imajo svojega. Medsebojno si v času delimo, kar si ti vzel nase in pobožanstvil. To je moje upanje, Gospod, moje nepremagljivo upanje.

izpod triglava

LJUBLJANA - Četrtega marca sta Društvo pisateljev in Nova revija v Narodni galeriji petič zapored podelila nagrade Sklada Josipa Jurčiča, ki so namenjene časnikarjem, svobodnim publicistom in urednikom za resnicoljubno, odgovorno, intelektualno verodostojno in neodvisno pisanje o družbenem, kulturnem, političnem in gospodarskem življenju.

Dvanajstčlanski upravni odbor, ki ga sestavljajo ugledne slovenske osebnosti, je letošnje Jurčičeve nagrade podelil Petru Jančiču (revija Večer), Rosviti Pesek in Sandiju Čolniku (oba TV Slovenija).

BREZJE - Na prvo marčno, kvatno soboto, se je na Brezjah zbrala velika množica romarjev z vseh koncev Slovenije (po nekaterih ocenah več kot 15.000), najvišji predstavniki krajevnih Cerkva, predstavniki redovnih vodstev, duhovniki, redovnice in redovniki ter številno verno ljudstvo, ki se je od jutranjih do večernih ur zgrinjalo k baziliki Marije Pomagaj. Prireditelji so osrednje bogoslužje najprej načrtovali v cerkvi, vendar se je kmalu pokazalo, da bo maša zaradi velike udeležbe morala biti na trgu pred baziliko.

Slovensko verno ljudstvo se je močno razburilo zaradi naslovnice zgoščenke, ki žali podobo Marije Pomagaj na Brezjah. Zanj so celjski (recimo jim) "glasbeniki" Strelnikoff (ime ruskega morilca) zlorabili podobo brezjanske Matere Božje, ki so si jo "sposodili" in priredili tako, da namesto Jezusa drži v naročju podgano.

Tisoče romarjev se je zaradi te nerazumljive žalitve zbralo pri celodnevni spravi in zadostilni pobožnosti, v molitvi za odprtost Duhu Resnice, Pravice, Dobrote, Lepote, Ljubezni in Življenja. Na to dejanje, ki je v slovenski javnosti sprožilo obsežne in žgoče razprave o upravičenosti takšnega ravnanja v imenu umetniške svobode, je Cerkev odgovorila po svoje - v jeziku molitev,

pesmi in bogoslužij, s katerimi so zbrani prosili za slovensko domovino in njene prebivalce.

Mašo je vodil ljubljanski nadškof in metropolit dr. Franc Rode. Mašni nagovor je naslonil na navedek iz Sirahove knjige: *Utrdila sem se na gori Sionu, počivam v ljubljennem mestu, sredi plemenitega ljudstva sem se zakoreninila, v Gospodovem deležu, v njegovi dediščini.*

Sredi tega vernega občestva je tudi milostna podoba dobila nov pomen - zaradi nespoštljivega ravnanja posameznikov ni izgubila pomena, prej narobe. Kakor je dejala starejša romarka, najbrž stara mama, svojemu vnučku: "Počakaj, te bom dvignila - boš videl kako lepa je Marija."

LJUBLJANA - Delovna skupnost Alpe Jadran, pod katero spada tudi Slovenija, letos praznuje dvajseto obletnico. Njeni člani prihajajo iz devetnajstih regij sedmih evropskih držav, ki štejejo štirideset milijonov prebivalcev. Že jeseni 1974 se je tedanjemu štajerskemu deželnemu glavarju Niederlu porodila zamisel o delovni skupnosti vzhodnih alpskih dežel. Prva pogajanja s partnerji iz avstrijskih dežel Koroške, Štajerske in Zgornje Avstrije, italijanskih regij Furlanije-Julijske krajine in Veneta ter Slovenije in Hrvaške so se začela v Gradcu. Ustanovno zasedanje je potekalo v Benetkah 20. novembra 1978. Z vključitvijo madžarskih regij sredi osemdesetih let se je skupnost razširila na območja vzhodno od železne zavese. Pomemben preizkus za delovno skupnost, ki si prizadeva za gospodarsko in infrastrukturno sodelovanje, je bilo poletje 1991, ko je jugoslovanska vojska skušala preprečiti osamosvojitve Slovenije in Hrvaške. Poleg številnih akcij članic skupnosti, je tedanji slovenski predsednik vlade Lojze Peterle na izredni skupščini Alpe Jadran izrabil priložnost in svet pozval, naj polnopravno prizna Slovenijo in Hrvaško.

KRŠKO - V Krškem praznujejo letos dvojni jubilej. Spominjajo se 450-letnice rojstva Jurija Dalmatina in 400. obletnice smrti Adama Bohoriča. Oba domačina sta

velikana slovenske književnosti in bibličistike. Svetopisemska družba Slovenije in občina Krško sta rojakoma na čast odprli svetopisemsko razstavo v Lamutovem salonu Galerije Božidar Jakac v Kostanjevici na Krki.

Maksim Gaspari: Vežanje butar

POVZETEK pastirskega pisma slovenskih škofov za postni čas 1998, ki je v celoti objavljeno v časniku Družina 10, 8. marca 1998:

Ima dva dela: I. Sveti Duh, osrečujoči gost duše in II. Sveti Duh prenavlja obličje zemlje

I. Bratje in sestre! Že vrsto let se škofje na zadnji dve nedelji pred postom obračamo na vas s pastirskim pismom. Tudi na ta način hočemo izpolniti svojo učiteljsko službo. Pri posvetitvi nam je bila na glavo položena odprta evangelijska knjiga v znamenje, naj oznanjamo celotno Kristusovo skrivnost in naj z močjo Svetega Duha vabimo vse k veri ali pa jih v živi veri potrjujemo...

Leto 1998, drugo leto pripravljalne dobe na veliki jubilej začetka tretjega tisočletja, pa je na poseben način posvečeno Svetemu Duhu in njegovi posvečujoči navzočnosti... Človek je v svoji korenini ranjeno bitje. Tri globoke rane, tri strasti so izvir zla: "Poželenje mesa, poželenje oči in napuh življenja" (1 Jn 2,16). Človek lahko z velikim grehom izžene osrečujočega Gosta iz

svoje duše. Zato vas bratje in sestre, spodbujamo k rednemu večernemu izpraševanju vesti, združeno s kesanjem. Tudi novi Katekizem katoliške Cerkve naglašča cerkveno zapoved: "Vsi verniki, ki so prišli v leta razločevanja, so se dolžni spovedati vsaj enkrat v letu velikih grehov, ki se jih zavedajo. Kdor se zaveda, da je storil smrtni greh, ne sme prejeti sv. obhajila, tudi če čuti veliko kesanje, ne da bi prej prejel zakramentalno odvezo" (1457). Človek, tempelj Svetega Duha, se poleg osebnih naporov pusti klesati Svetemu Duhu, se popolnoma prepusti njegovemu vodstvu. Zato so prav svetniki najbolj uspele umetnine Svetega Duha... Osrečujoči gost duše, Sveti Duh, je na nek način že začetek nebes. "Ko nosimo v sebi Boga nebes, smo nebesa", piše sv. Avguštin (In Ps 88)...

Na vas, dragi verniki, pa tudi na vse dobro misleče ljudi, kličemo Božji blagoslov. Da bi v moči neustvarjene Ljubezni, izlite v naša srca, to je v moči Svetega Duha, ljubili Boga nad vse in svojega bližnjega kakor samega sebe. Naj nas pri tem s svojo priprošnjo podpira tudi Devica Marija, skrinja zaveze, najlepše prebivališče Boga med ljudmi.

II. Za vodilno misel pastirskega pisma vzemimo 30. vrstico 104. psalma (Ko pošiljaš svoj dih, so ustvarjena in prenoviš obličje zemlje). Ta psalm je hvalospev Stvarniku. Božji dih (Duh) je vse ustvaril. Vse stvari živijo od Božjega diha. Če jim Bog odvzame svoj dih, preminejo. Če pa jim znova pošlje svoj dih, so spet ustvarjena in tako Božji dih nenehno prenavlja obličje zemlje. Z vidika nove zaveze je s to vrstico izraženo delovanje binkoštnega Božjega Duha, predvsem v ljudeh... Najprej se ustavimo pri evharistični skrivnosti. Sveti Duh je tisti, ki pri evharistični daritvi spremeni kruh in vino v Gospodovo telo in kri... Obhajanje evharistije namreč nima pomena le za Cerkev, temveč tudi za ves človeški rod in vse vesoljstvo...

"Nedelja je prvi in glavni praznični dan" (B 106). Prav Sveti Duh je tisti, ki stalno nagiblje Božje ljudstvo, da bi se zbiralo k poslušanju božje besede in skupaj obhajalo evharistično daritev...

Pri oznanjevanju božje besede je navzoč in dejaven Sveti Duh... Moliti v svetem Duhu se pravi hkrati sprejeti Božji odgovor na našo molitev... Molitev navadno sledi branju Svetega pisma. Sveto pismo ni napisano po človeški volji, ampak po nagibu Svetega Duha...

Sveti Duh ima tudi moč, da prenovi družbeno stvarnost na Slovenskem. On je vodil slovenskega kristjana skozi 1250 let. Tudi sedaj nas ne bo zapustil.

On je Bog upanja in tolažbe. On je tolažnik in Pomočnik tudi v najbolj nemogočih okoliščinah...

V pričakovanju leta 2000 in naše sinode nam sije naproti Devica Marija, zvezda vodnica. Ona se je najbolj odprla delovanju Svetega Duha. Z neomajnim zaupanjem na njeno priprošnjo vas, bratje in sestre, blagoslavljam v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.

Vaši škofje

Še vedno drži, da je lažje biti duhovnik v Severni Ameriki kot v Evropi. V Severni Ameriki je duhovnik oče (father), v Evropi pa je gospod. V irskem katolištvu, ki je nekakšna osnova vsemu severnoameriškemu katolištvu, je bil duhovnik izredno blizu kmetu in delavcu. Tudi drugi emigranti, ki sicer prihajajo iz antiklerikalnih okolij, so odkrili, da je bil ob njihovi preselitvi v novo okolje duhovnik skoraj edini človek, ki se je brigal zanje. Zato imajo do duhovnika izredno prijazen odnos. Tudi nekatoličani ga sprejemajo kot predstavnika katoliške skupnosti, čeprav danes vedno bolj prihajajo na površje laiki, kar je čisto pravilno. Menim pa, da nestrpnost, ki vlada v Sloveniji, korenini v strahu, da bi nekateri izgubili svoja »korita«.

Torontski nadškof in kardinal Alojzij Ambrožič v Ognjišču

LJUBLJANA - Konec meseca februarja je odstopil obrambni minister Tit Turnšek; to je od njega zahtevala Slovenska ljudska stranka, kateri je pripadal. Odstavljanje je trajalo dober mesec. Neposreden povod za to je bila aretacija dveh uslužbencev Obveščevalno-varnostne službe in zablembo vozila z vohunsko opremo v Zavrču na Hrvaškem. Dolgotrajna raziskava je ugotovila le to, da sta se dobro izurjena obveščevalca baje izgubila na domačem terenu in se naenkrat znašla na drugi strani meje ter da so na Hrvaškem zaplenili našo vohunsko opremo v vrednosti enega milijona mark. Pri naših prizadevanjih za vstop v zvezo NATO to ni bila najboljša reklama. Na dan je prišel tajni dokument o nezakonitem sporazumu z Izraelom. Drnovšek je Turnška vseskozi podpiral, vrhovni poveljnik vojske Kučan pa se je javno zavzel zanj. Nazadnje je Turnška odstavilo javno mnenje, ki se je bolj in bolj obračalo proti njemu. K temu je pripomogel tudi strah nekaterih, da se ne bi razkrilo še več nepravilnosti tistih, ki vodijo Slovenijo iz ozadja.

MARIBOR - Teološka fakulteta v Ljubljani z oddelkom v Mariboru vsako leto s posebno akademijo

praznuje dan svojega zavetnika Tomaža Akvinskega. Tokrat je bila Tomaževa proslava v Mariboru, kjer je v tem akademskem letu zaživela cerkvena ustanova Andreanum. V njej ima svoj prostor tudi oddelek mariborske teološke fakultete. Slovesno bogoslužje v stolnici je vodil škof dr. Franc Kramberger, pridigal pa je veliki kancler teološke fakultete nadškof dr. Franc Rode. Maši je sledila slavnostna akademija v Kazinski

dvorani. Po predavanju in kulturnem programu so slušateljem podelili akademske naslove. Diplome rednega študija je prejelo 29 slušateljev, diplomu specializacije iz pastoralne teologije osem in naslov magistra teologije sedem slušateljev. Na univerzi so v tem akademskem letu podelili tudi tri naslove doktorja znanosti s področja teologije.

CELOVEC - Tradicionalna prireditev Koroška poje, ki jo pripravlja Krščanska kulturna zveza je bila tokrat 8. marca v Domu glasbe v Celovcu. Devetim koroškim pevskim skupinam se je tokrat pridružil še oktet Akord iz Gorice. V dveh urah so zapeli trideset pesmi, večinoma slovenskih. Na prireditvi so se spomnili velikega Slovenca na Koroškem dr. Franca Cigana ob 90. obletnici njegovega rojstva. Predstavili so njegovo delo in življenje ter dve zbirki njegovih pesmi za mešane zборе.

NAŠE NABIRKE

TISKOVNEMU SKLADU PATRA BERNARDA ZA NAŠE MISLI

\$85.- Zvonko Bezjak; \$50.- Jožica in Franci Bresnik; \$35.- Anton Gržina; \$25.- Marjan Maršič, Ivan Damiš, Vera Mamilovič, Franc Fekonja, Marija Urbas, Zinka Černe; \$20.- Urška Irhimeh, Marija Janič, Stanislav Ogrizek, Milan Iskra, Fani Šajn, Marica Vogrinčič, Stane Furlan, Alojz Bratina, Evgen Brajdot, Marija Golenko; \$18.- Angela Gospodarič; \$15.- Peritz Drago, Ignac Ahlin, Alojzija Koničanin, Anton Vogrin, Jože Vičič, Eva Wajon, Janez Albrecht, Pavla Pregelj, Martin Šuštarčič, Viktor Matičič, Marjan Perič, Vitez Zlata, Slavka Kruh, Kristina Vajda; \$10.- Franc Vrvnik, Margaret Hatežič, Anton Ferfila, Jelena Prekodravac, Cirila Neubauer, Mirko Cuderman, Maria Novak, Jože Klement, Milena Baetz, Terezija Kropič, Alojz Žagar, Jože Stopajnik, Roža Franco, Romana in Toni Muha, Kristina Frankin, Anna Dranginis, Jana Čeh; \$5.- Ignac Kalister, Marija in Frank Gril, Albert Logar, Vida Koželj, Miroslav Bole, Ivan Lapuh, Stanislav Bele, Stefanija Vitez, Marija Vale, Jože Ficko, Nina Jug, Jože in Ivanka Žele, Janez Jenko, Danica Perko, Anica Kalc, Ivanka Perko, Pavla Ogrizek, Ema Bole Kosmina, Julijana Kure, Danica Lusetič, Ema Simčič, Valerija Pančur, Franc Koncina, Ivanka Smrdel, Olga Gale, Jože Malnarič, Lojze Furlan, Ivan Žele, Mirka Zavnik, Ivan Zelko, Marta Kohek, Ignac Feldin, Jurij Bogdan, Mara Ferjančič, Marija Stajanko.

ZA MISIJONE IN NAŠE POSINOVLJENE MISIJONARJE

\$150.- F.Š., D.T.; \$50.- Julijana Šajn, N.N.; \$25.- Albina Konrad (namesto cvetja na grob Sonji Žabkar, J.Š.); \$20.- Marko Zitterschlager, Ivanka Bajt (namesto velikonočnih voščil prijateljem), Jože Stemberger (namesto cvetja na grob Slavku Rutarju).

ZA LAČNE SIROTE MATERE TEREZIJE

\$25.- J.Š.; \$20.- Roza Kučan; \$10.- družina Žabkar; \$5.- Marija Dobrigna, Ivanka Nanut.

ZA OBNOVO BARAGOVEGA DOMA

\$470.- namesto cvetja na grob Vekoslavu Rutarju; \$200.- Zvonimir Hribar, Terezija in Franc Fekonja; \$100.- Maria Rutar, Albina Čeligoj, družina Plesničar, Julija in Karel Razboršek; \$50.- Angelca in Štefan Zver, Angela in Hugo Povh, družina Mamilovič, Milka in Rudi Jaksetič; \$40.- Janez Albrecht; \$20.- Maria Teklič.

SKLAD P. BAZILIJA ZA VZGOJO NOVIH FRANČIŠKANSKIH POKLICEV

\$15.- Julijana Šajn, N.N.

ZA SPOMENIK PATRA BAZILIJA

\$75.- Alma Stefanič; \$30.- Janez Albrecht; \$10.- Mirko Cuderman.

VSEM DOBROTNIKOM BOG POVRNI!

Maksim Gaspari: Mali ragljarji

Šesti Slovenski festival na elthamskem gričku

Lucija Srnec

Pod okriljem Sveta slovenskih organizacij Viktorije smo na Slovenskem društvu Melbourne pripravili že šesti slovenski festival, ki ga vsakič organizira drugo slovensko društvo.

Prvi Slovenski tabor, kot smo ga imenovali po I. slovenskem taboru v Ljutomeru na Štajerskem, smo priredili na slovenskem društvu Planica v Springvalu. Takrat smo obhajali 200 let naše posvojene domovine

Sveta maša na SDM

Avstralije – 12. in 13. marca 1988. Odločili smo se, da bomo vsaki dve leti predstavili naše slovenske običaje v novi domovini - na peti celini - in tako ohranjali našo dediščino za potomce. Kasneje smo uvideli, da nam ime 'tabor' v Avstraliji ne ustreza, zato smo ga spremenili v 'slovenski festival'.

Šesti Slovenski festival se je odigral 28. februarja in 1. marca 1998 na elthamskem gričku pod naslovom Naša dediščina. V soboto ob deseti uri smo naše slavje začeli s sveto mašo, ki jo je daroval pater Metod. Mladinci v narodnih nošah so zasadili slovensko in avstralsko zastavo ter prapore slovenskih organizacij v Viktoriji in bandero Marija Pomagaj iz Kewja. Po sveti daritvi so bili slavnostni govori gospoda S. Pence, predsednika SDM, gospoda P. Mandelja, predsednika SSOV in povabljenih gostov.

Kulturni program se je začel s slovensko in avstralsko himno, ki jo je zapela vsem znana pevka gospodična

Kristina Cestnik. Kulturni program je bil lep in je odgovarjal imenu festivala – Naša dediščina. Nastopajoči so bili iz vseh krajev Viktorije. Mladinska folklorna skupina SDM je zaplesala narodne plese ob spremljavi gospoda V. Lampeta. Na koncu smo se lahko nasmejali burki Ljubosumnost Lipeta Peteršiljčka igralske skupine iz Geelonga, ki jo vodi gospa Lidija Čušin. Prelepa slika s staro mamo, ki pripoveduje doživljaje iz mladosti ter razkazuje malčkom – potomcem – svojo doto iz podedovane skrinje ter tako ohranja slovensko dediščino.

Na ogled je bila tudi razstava ročnih ter likovnih del. Poskusili smo prikazati dela, ki smo se jih naučili od svojih prednikov in obujati spomine na tiste čase. Čipkarice so razstavile svoje ročno delo, kar je bilo za mnoge zanimivo in privlačno. Kleklarice so vrtele kleklarčke med prsti in hitro se je razvijal vzorec, ki bo krasil prt, prtček ali ovratnik pri obleki. Čebelar s svojo sladkarijo je bil zaposlen kot čebele, saj se je gnetlo ljudi okrog njegove mize. Poleg tega smo postavili na ogled tudi delovanje naših društev v sliki in besedi.

Na razpolago so bile video kasete in knjige, dobra hrana in pijača, za zabavo v večernih urah je poskrbel ansambel Plave noči. Vmes pa smo lahko slišali glasove pevskega zbora Planinka pod vodstvom gospoda Carmodija.

V nedeljo, 1. marca, se je veselje na slovenskem gričku nadaljevalo. Vsega je bilo dovolj za oči in zobe. Naši najmlajši so se zibali v napihnjenem gradiču. Športniki so se kosali med seboj v različnih panogah. Najboljši so dobili zaslužena priznanja, mednje je sodila tudi naša mladina. Razstava peciva je privabila mnogo ljudi. Da je bilo pecivo res dobro, pričajo nagrade, saj je bilo podeljenih kar devet. Dan je bil poln smeha, veselja in zadovoljstva.

Na okusno pripravljenem odru smo imeli posebno prireditev Pokaži kaj znaš, ki jo je organiziral gospod V. Lampe. Pritegnila je mnogo nastopajočih, še več pa

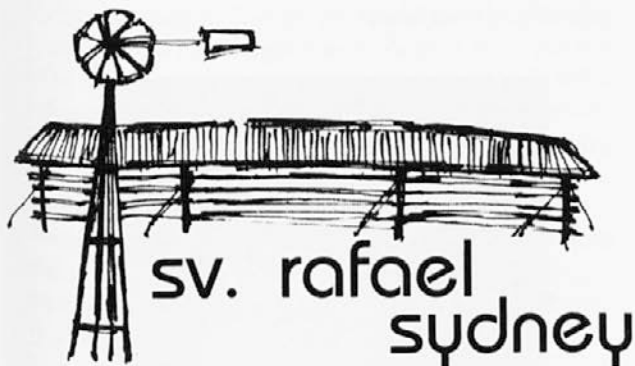

navijačev in gledalcev. Tudi tukaj smo podelili nagrade. Prvo je dobil mladi pevec in igravec Andrej Bratina, drugo brata Erik in David Toni in tretjo gospod Kure iz Geelonga. Na koncu pa smo se lahko še zavrteli ob igranju 'mladih mamic'.

Dokler bomo Slovenci imeli take prireditve in toliko potomcev, bomo lahko s ponosom rekli: »Slovenska skupnost v Viktoriji ohranja slovensko dediščino!«

Odbor za pripravo šestega Slovenskega festivala

*Fr. Valerian Jenko, OFM
St. Raphael Slovenian Mission
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P.O.Box 280, Merrylands, N.S.W. 2160)
Tel.: (02) 9637 7147 Fax: (02) 9682 7692*

POKOJNI – V nedeljo, 22. februarja 1998 je v bolnici v Woden Valleyju v Canberri umrl **ERIK FRAS**. Rodil se je 15. 1. 1946 pri Sv. Ani v Slovenskih Goricah kot sin Friderika in Barbare. Poročil se je s Slavico, ki je hrvaškega rodu. Še v domovini se jima je rodil sin Iztok. Pred sedemindvajsetimi leti so prišli v Avstralijo, najprej nekaj časa živeli v Bathurstu, nato pa so se preselili v Canberro. Erik je bil po poklicu betonski kontraktor. Bil je član tamkajšnjega društva, eno leto tudi njegov predsednik. V začetku februarja je pri padcu utrpel hude poškodbe glave, ki so bile končno vzrok njegove smrti.

Misli, april 1998

Teden pred smrtjo je prejel zakramente Cerkve. Pogrebne molitve za pokojnika so bile opravljene v Canberri, 26. februarja, pokopan pa je bil na novem pokopališču Gungahlin, Mitchell, ACT. Pokojnik zapušča ženo Slavico, hčerko Carmen, sestro Barbiko, ki živi v Orange, NSW, v domovini pa še sestre Marico, Vikico, Cilko in Katico.

V torek, 3. marca 1998, je v bolnici v Kempseyju, NSW, umrl **GORDON LATIMER**, ki je bil rojen 13. 11. 1930 v Concordu, NSW. Poročen je bil z Yolando, roj. Venika. Poleg nje zapušča tudi štiri otroke in deset vnukov. Pogrebna maša je bila opravljena v naši cerkvi v petek, 6. marca. Ob koncu maše je pokojnikov prijatelj Mr. Jennings lepo opisal pokojnikov značaj, ljubezen in skrb za svojo družino. Po poslovljni molitvi smo ga spremili na njegovi zadnji zemeljski poti na katoliško livadno pokopališče v Rookwoodu.

V torek, 3. marca 1998, ob 6:20 zvečer, je v bolnici v Wollongongu dotrpela **SONJA ŽABKAR**. Rojena je bila 6. 11. 1968 v Wollongongu. Takoj po rojstvu je v sili prejela sveti krst in sv. birmo, njen dvojček pa je takoj po njem odšel med krilatce. Sonja je hčerka Franca, po rodu od Straže sv. Valentina (Leskovec pri Krškem), in Ivanke, roj. Škoda, ki izhaja iz Rake pri Krškem. Poleg

pokojne Sonje ima družina še sina Branka, ki je bil rojen v Ljubljani leta 1956. V Avstralijo so prišli prvega maja 1959. Še isto leto se jima je rodil sin Stanko. Sonja je najprej obiskovala osnovno šolo v Barrack Heights, nato pa srednjo šolo na Varila High School. Po maturi se je vpisala na NSW univerzo, kjer je prejela diplomu iz biotehnike. Nato se je pripravljala na doktorat (Ph. D.) iz mikrobiologije in genetskega inženiringa. Eno leto je preživela v Ljubljani ob raziskovalnem študiju mikrobiologije. Sonjino življenje je bilo od rane mladosti zaznamovano s križem bolezni. Kljub temu je dosegla zavidljive uspehe pri študiju mikrobiologije in tudi sicer. V zadnjem času se je lotila računovodstva (accountancy), celo ko je bila že v bolnici. V svoji dobroti in nesebičnosti je mislila le na druge, predvsem na svojo družino in jim ni hotela delati skrbi, zato je dolgo skrivala

vsega trpljenja, ki ga je v tako obilni meri okusila, in uživa zaslužen plačilo pri Bogu.

V nedeljo, 15. marca 1998, je v Brisbanu umrl VLADIMIR TOŠ. Živel je na Abbott St., New Farm, Qld. Vlado, kakor so ga klicali domači, je bil rojen 2. 6. 1957 v Alburyju, NSW, kot sin pokojnega Vinka in Barbare, roj. Fras, ki živi v Orangeu. Pokojni Vlado ni bil poročen. Bil je, po Prešernovih besedah, »uka žejen« in je veliko časa porabil za študij in znanost. Pokojnik zapušča poleg mame Barbare (ki je pred nekaj tedni izgubila brata Erika Frasa) še sestro Zdenko, ki živi na Novi Zelandiji, brata Stevena (Orange, NSW), Johnnyja (Emu Plains, NSW) in sestro Sonjo (Melbourne, Vic). Pokojnik bo pokopan v Orangeu, datum pogreba pa trenutno, ko to pišem, še ni določen. Naše iskreno sožalje pokojnikovi mami Barbari, sestram, bratom in drugim sorodnikom. Naj počiva v božjem miru. V ta namen se ga spomnimo v molitvi in pri sveti maši!

Zahvala

Ob težki izgubi naše drage hčerke in sestre Sonje se zahvaljujemo vsem, ki ste jo spremili na zadnji poti na pokopališče, v večno življenje k Bogu.

Posebna zahvala patru Valerijanu za lep mašni obred in pokop in pevcem za poslovilne pesmi.

Hvala za sožalje in tolažilne besede, ki nam bodo za vedno ostale v spominu. Bog naj vam dobroto vsem stotero poplača.

Draga Sonja! Zadnjega dneva tvojega zemeljskega življenja, ko si nas tako trdno objela okrog vratu, ne bomo nikoli pozabili.

Še enkrat iskrena hvala vsem, Sonja pa naj pri Bogu v miru počiva. Saj bo prišel čas, ko bo Bog tudi nas poklical k sebi in se bomo spet snidli v večnosti.

Družina Žabkar

Sonja Žabkar

bolezen. Ko se je končno zatekla v bolnico, je bolezen že toliko napredovala, da zdravniški posegi niso več pomagali. Prejela je svete zakramente maziljenja in popotnice in vdano sklenila svoje mlado, a bogato življenje v veliko žalost njene družine in nas vseh, ki smo jo poznali in občudovali zaradi njene skromnosti in potrpežljivosti. Vendar nas tolaži zavest, da je zdaj rešena

V ponedeljek, 16. marca 1998, je v St. Marys, NSW, nenadoma umrl TEODOR ČERNUTA. Rojen je bil 28. 11. 1927 v Logu pod Mangartom kot sin Jožefa Černute in Ane, rojene Mladič. Dne 14. 8. 1954 se je poročil z Valerijo, rojeno Taiross, ki je ruskega rodu. Triindvajsetega oktobra 1959 je prišel v Avstralijo, žena Valerija pa je prišla za njim nekoliko pozneje. Stanovali

so večinoma v St. Marys. Pokojnik je bil po poklicu tekstilni mehanik. Poleg žene Valerije je zapustil hčerko Katio Batey s sinovoma Geordienom in Petrom, hčerko Anico Elliot z možem Rossom in sinovoma Brendonom in Samom. V Novi Gorici pa živi še brat Leo, ki je trenutno v Avstraliji. Poročen je z Jelko in imata hčerke Majo, Vesno in Tanjo. Pogrebna maša za pokojnika je bila v krajevni župni cerkvi v St. Marys v petek, 20. marca, nato je sledila upepelitev v krematoriju Pinegrove, Eastern Creek, NSW. Polovico pepela bo brat Leon odnesel v rojstni kraj, polovica pa ostane v Avstraliji.

V nedeljo, 22. marca 1998, je ob 12.20 v bolnici Concord v Sydneyju umrl FRANC MUHIČ, ki je bil rojen v Kočevju, 28. 1. 1929. V Avstralijo je prišel leta 1951. Najprej je šel v Queensland na sekanje trsa, pozneje se je preselil v Sydney in živel med drugim v Homebushu, nazadnje pa v Strathfieldu. Poročen je bil z Valerijo, roj. Ljubič, po rodu iz Javorja pri Ilirski Bistrici. Pokojni Franc je bil po poklicu gradbenik. Že pred leti je doživel srčni napad in je moral imeti by-pass operacijo. Pretekli teden je dobil več srčnih napadov v kratkih presledkih, kar je bil vzrok njegovi smrti. Pokojnik zapušča poleg žene Valerije tudi hčerko Lucijo, ki ima dva otroka: Emilijo in Neila, v Ameriki pa še eno sestro in dve v Avstraliji. Pogrebna maša za pokojnika je bila v naši cerkvi v četrtek, 26. marca. Nato je sledila upepelitev v krematoriju Rookwood. Naše sožalje pokojnikovi družini in sorodnikom!

Naše iskreno sožalje družinam omenjenih pokojnih. Naj jim bo Bog Sveti Duh Tolažnik uteha ob izgubi dragih svojcev! V naši krščanski ljubezni naj bi se radi spominjali pokojnih in molili za njihov pokoj pri Bogu, žalujočih pa, da bi našli tolažbo in vdanost v božjo voljo!

NAŠI BOLNIKI naj ne bodo zanemarjeni. Bolezen je križ in če se za bolnika zanimamo in mu skušamo krajšati dneve bolezni z obiskom, potem križ bolezni lažje prenaša. Tudi družina, ki ima bolnika v svoji hiši, rabi pomoč in oporo. Rad bom obiskal bolnika, če me boste obvestili o bolnih rojakih. Marsikdaj zvem za bolnika slučajno ali 'po ovinkih'. Če je bolnik osamljen, brez sorodnikov, sem hvaležen znancem za klic. Normalno pa naj bi duhovnika obvestila bolnikova družina. V krajih, ki so oddaljeni od naših verskih središč, pa naj bi za bolnika poskrbeli rojaki, ga obiskovali, mu nudili potrebno pomoč ter obvestili krajevne župnika. Če se

ne znajdete, telefonirajte najbližjemu slovenskemu duhovniku, da bo poskrbel za stik s krajevnim. Marsikje je že organizirano, da se rojaki zanimajo za bolne v svoji sredi – kar je hvalevredno. Želim pa, da bi se to zgodilo tudi drugje.

POROKI – JOŽE OSVALD, Zadolje, Ribnica, in DARINKA KOLAR, Rogaška Slatina. Priči sta bila Franc in Tanja Trobec. – Sv. Rafael, Merrylands, 7. marca 1998.

ANTHONY JOSEPH ABRAHAM, Georges Hall, NSW. Sin Briana in Eveline, roj. Bahri; rojen v Sydneyju,

krščen v maronitski cerkvi sv. Moruna, Redfern (prejel je dovoljenje za poroko po latinskem obredu) in TANYA BARIČ, Georges Hall, NSW. Hčerka Andreja in Stane. Rojena v Sydneyju, krščena v Merrylandsu. Priči sta bila Peter Anderson in Maryann Jenkins. – Sv. Rafael, 8. marca 1998.

Omenjenima paroma naše iskrene čestitke k sklepanju sv. zakona. Naj jih v življenju spremlja obilica božjega blagoslova!

VELIKONOČNI SPORED je bil objavljen že v marčni številki. Tudi Rafael vam ga bo posredoval. Sprememba je le glede časa službe božje na veliko noč v CANBERRI, ki ne bo ob treh popoldne, ampak ob šestih zvečer. Na tretjo nedeljo v aprilu, 19. aprila, pa v Canberri ne bo službe božje.

KONZULARNE ure bodo v Merrylandsu 24. aprila, od 9.30 do 12.00, na Slovenskem klubu Triglav pa istega dne od 14.00 do 17.00. Vodila jih bo ga. Tina Grosvenor.

RAZSTAVA slik Sabine Bratina bo v Merrylandsu od 5. do 14. aprila. Program je bil v Kotičku mladih v marčni številki Misli. Vabljeni!

PIRHOVANJE bo v dvorani v Merrylandsu na velikonočni ponedeljek, 13. aprila, ob sedmih zvečer. Za prireditev bo igral ansambel Lipa. Na sporedu je tudi žrebanje petih nagrad. Prosimo za rezervacije, najkasneje do velikonočnega ponedeljka (dan prireditve) opoldne, na telefon 9637 7147.

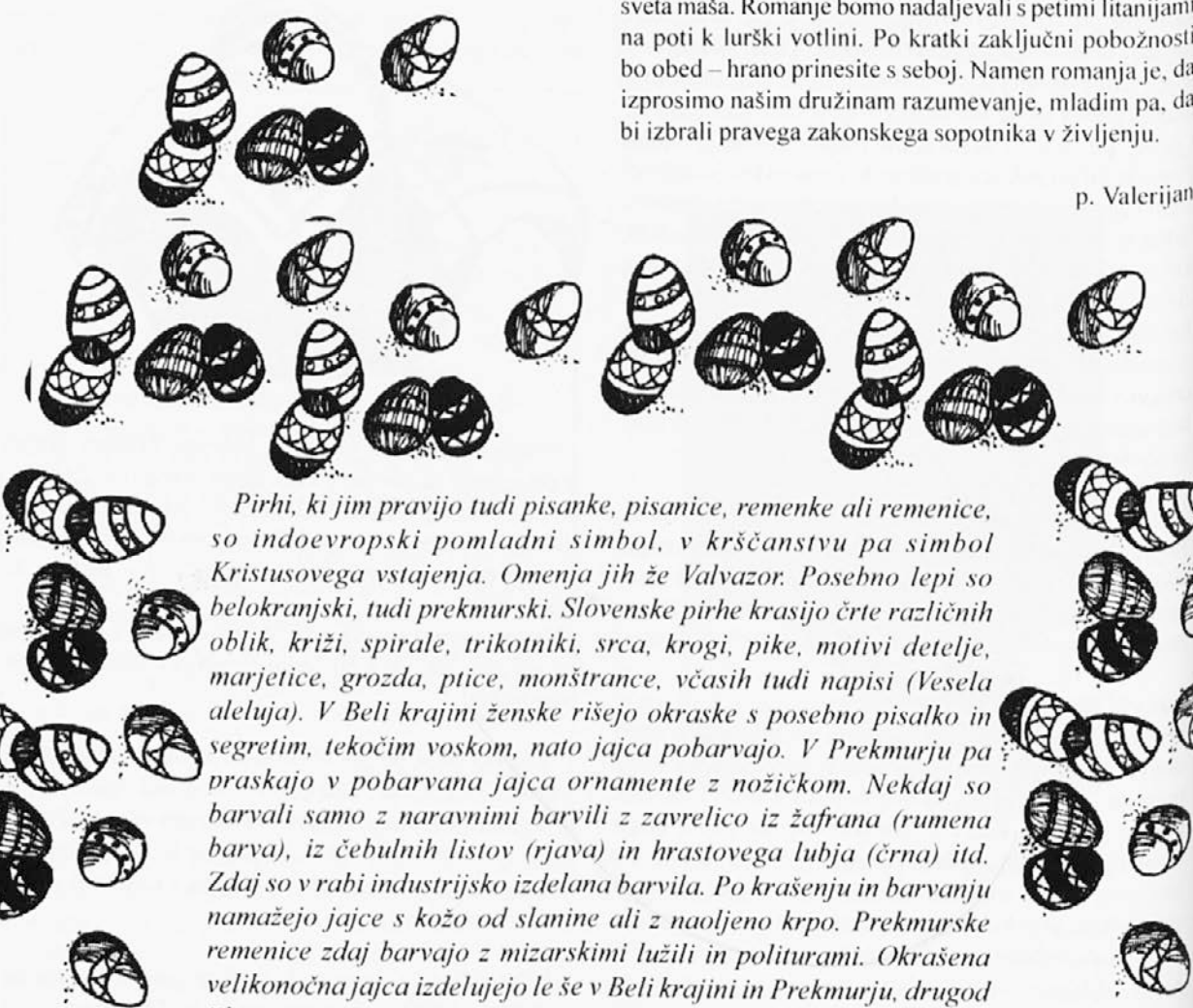
ROJAKI, oddaljeni od naših verskih središč, ste vabljeni, da se za velikonočne praznike udeležite svete

maše in sploh obredov velikega tedna v Vaši krajevni cerkvi. Za velikonočne praznike naj bi vsakdo prejel zakramente svete spovedi in svetega obhajila. Tako nas spodbuja naša mati sveta Cerkev.

IGRALSKA DRUŽINA nam pripravlja igro Davek na samce, ki bo v Merrylandsu v soboto, 2. maja ob sedmih zvečer in naslednji dan, v nedeljo, 3. maja, po maši ob enajstih dopoldne. Upam, da boste igralcem njihov trud poplačali s številno udeležbo in z navdušenim aplavzom!

SLOVENSKO ROMANJE v Penrose park bo v četrtek, 14. maja. Ob enajstih se bomo zbrali pri novi cerkvi. Od tam bomo šli v procesiji k slovenski kapelici, kjer bo sveta maša. Romanje bomo nadaljevali s petimi litanijami na poti k lurški votlini. Po kratki zaključni pobožnosti bo obed – hrano prinesite s seboj. Namen romanja je, da izprosimo našim družinam razumevanje, mladim pa, da bi izbrali pravega zakonskega sopotnika v življenju.

p. Valerijan

Pirhi, ki jim pravijo tudi pisanke, pisanice, remenke ali remenice, so indoevropski pomladni simbol, v krščanstvu pa simbol Kristusovega vstajenja. Omenja jih že Valvazor. Posebno lepi so belokranjski, tudi prekmurski. Slovenske pirhe krasijo črte različnih oblik, križi, spirale, trikotniki, srca, krogi, pike, motivi detelje, marjetice, grozda, ptice, monštrance, včasih tudi napisi (Vesela aleluja). V Beli krajini ženske rišejo okraske s posebno pisalko in segretim, tekočim voskom, nato jajca pobarvajo. V Prekmurju pa praskajo v pobarvana jajca ornamente z nožičkom. Nekdaj so barvali samo z naravnimi barvili z zavrelico iz žafrana (rumena barva), iz čebulnih listov (rjava) in hrastovega lubja (črna) itd. Zdaj so v rabi industrijsko izdelana barvila. Po krašenju in barvanju namažejo jajce s kožo od slanine ali z naoljeno krpo. Prekmurske remenice zdaj barvajo z mizarskimi lužili in politurami. Okrašena velikonočna jajca izdelujejo le še v Beli krajini in Prekmurju, drugod jih samo še barvajo.

Po Niku Kuretu in Enciklopediji Slovenije

Razdajanje pisank

Prvo pisanko vam dajem -
sveto Rešnje telo.
Kadar boste bolni ležali,
vas hranilo bo.

Drugo pisanko vam dajem -
ljubo devico Marijo.
Kadar boste vmirali,
da vas tolažila bo.

Tretjo pisanko vam dajem -
ko bo v vaših rokah luč:
Jezus, Marija, Sveti Jožef,
pridite nam na pomoč.

To pesem smo sklenili,
le recimo zdaj na glas:
Aleluja, aleluja,
Bog usmili se čez nas.

Ljudska iz Frama, Štrekelj: Slov.narodne pesmi

SLOMŠKOVA SMRT

»Našega premilega škofa A.M. Slomška ni več na svetu. Kdo bode nas tolažil, kdo tako lepo učil, kdo tako lepe bukve spisoval, kakor so jih rajni škof... Izguba je velika za narod slovenski,« je ob Slomškovi smrti Davorin Trstenjak pisal dr. Bleiweis.

V mariborski čitalnici pa je na žalnem zasedanju njegov prvi življenjepisec Franc Kosar takole govoril: »Kdo je ta mož, katerega beseda je imela tako moč čez naša srca? Ta mož je preslavni Anton Martin Slomšek, zvezda najsvetlejša na slovenskem obnebj, katera je nad trideset let svetila nad Slovenci, speče budila, zbujeje dvigala, vstale napotovala, napotne vodila, mlačne ogrevala, ogrete navduševala. Oj, ta žarna zvezda je prezgodaj se utrnila! Toda ne – ta zvezda se ni utrnila, temveč Oče luči – tako zaupamo – jo je dvignil z obnebja zemeljskega ter jo pripel na strop nebeški, da še prijetneje sveti v družbi njegovih izvoljenih...«

Drugi dan po prihodu iz Rima, 21. junija 1862, je Slomšek že opravljal svoje škofovske dolžnosti. Nadaljeval je s predavanji v bogoslovnici, svetimi mašami, vizitacijami in posvetitvami. Osmega avgusta je v škalski dekaniji na 1044 metrov visokem hribu v župniji Bele vode posvetil romarsko cerkvico Sv. Križa. Med opravičanjem mu je bilo tako slabo, da je prosil mozirskega župnika, poznejšega stolnega prošta Ignacija Orožna: »Kažite mi s prstom vrstice v knjigi, ker mi je vse temno pred očmi.« Po končani posvetitvi ni mogel več pridigati, kakor bi rad in so si ljudje želeli. Duhovnikom, ki so mu stregli pri svetem opravičanju, je rekel otožno: »Tako, sedaj še ne morem več cele službe opraviti. Kako rad sem govoril, sedaj nimam več moči! Vidite bratje, kam človek slednjič pride!« Kmalu po koncu je dal Orožnu spominsko knjigo, rekoč: »Vpisal sem v to knjigo nekaj besed v spomin na današnjo posvetitev. Vzemite knjigo in naj se vsi duhovniki, ki so stregli pri opravičanju, podpišejo.« Sam je v knjigo zapisal pesem, ki jo je zložil v spomin na svečanost, Pohvala Sv. križa. Ta pesem je bila zadnja v Slomškovem življenju, njegov labodji spev. In ko se je poslavljaj od tega lepega planinskega kraja, je navzočim cerkvenim ključarjem in kmetom dejal: »Sedaj pa z Bogom, preljubi možje, ne bode me več videli!«

V sredo, 24. septembra 1862, je pozno zvečer ob molitvah svojega spovednika Franca Kosarja in drugih navzočih duhovnikov škof Slomšek mirno izdihnil svojo

NA POTI DO OLTARJA

SLOVENCI DOBILA SVOJEGA PRVEGA BLAŽENI ANTON MARTIN SLOMŠEK 17

Vrli Slovenci! Ne pozabite, da ste sinovi matere Slave; naj vam bo drago materinsko blagoslov, sveta vera in pa materina beseda! Prava vera vam bodi luč, materinski glas vam bodi ključ do zveličavne omike.

A. M. Slomšek

Pohvala Sv. križa

**O križ! Na visoko postavljen
zastava premage si nam!
Visoko nam bodi pozdravljen,
zaupanje naše si ti.**

**Zastonj krivoverci trušijo
in škripajo s svoj'mi zobmi;
kristjani le k tebi hitijo,
Slovencev zaupanje si.**

**Hudobni se tebe bojijo
in vrag te od nekdej črti;
pa verni se te veselijo:
brez križa zveličanja ni!**

**Na gori bandero častito
v doline globoke glediš,
sovražnikom svojim srdito
se š'roko po svetu smejiš.**

**Držimo se svetega križa,
svet križ nam nebesa odpre;
svet križ nas nebesom približa,
le s križem v nebesa se gre!**

dušo. Smrt je odmev življenja. »Kakršno življenje, takšna smrt,« pravi star pregovor. Slomškovo življenje je bilo sveto in Bogu vdano in sveta in blažena je bila tudi njegova smrt. Z njo se je Slomšek že zdavnaj sprijaznil,

Slomškova grobnica

ni prišla nepričakovano in ni se je bal. V četrtek in petek je ležal na mrtvaškem odru v veliki dvorani škofijske palače. Kakor je izjavil očividec, je imel na odru izredno lep in prijazen obraz. Oba dneva so ga trumoma hodili kropit ljudje vseh stanov in slojev in glasno jokali ob

mrtvaškem odru. Pogreb je bil v soboto, 27. septembra, ob deseti uri. Navzočih je bilo 195 duhovnikov, 28 bogoslovcev in trije knezoškofi: graški, celovski in ljubljanski. Okoli dvanajste ure so dvignili krsto v stolnici. Niso je peljali z mrtvaškim vozom, ker so hoteli župniki izkazati svojemu visokemu in dragemu rajnemu zadnjo čast in ljubezen tako, da so ga na svojih ramah nesli na mestno pokopališče. Po ulicah, kjer se je pomikal sprevod, so bile vse trgovine zaprte, med zvonjenje vseh mariborskih zvonov in petje pogrebni pesmi pa se je mešalo glasno stokanje in jokanje. V svoji oporoki je rajni določil, naj ga pokopljejo na pokopališču tiste župnije, kjer bo umrl, naj ga položijo v preprosto, nepolirano rakev iz mehkega lesa in mu napravijo grob med drugimi verniki. Rakev je bila res iz mehkega lesa in črno pobarvana. Iz velikega spoštovanja do umrlega nadpastirja je stolni kapitelj sklenil, da mu bo pripravil grobnico v pokopališčni kapeli Žalostne Matere božje. V steno je vzdana marmorna plošča z latinskim napisom, ki ga je sestavil njegov naslednik Jakob Stepišnik in se v prevodu glasi:

**Anton Martin
Slomšek
knezoškof lavantinski
rojen v župniji Ponikva
26. novembra 1800,
duhovnik 8. septembra 1824,
za škofa posvečen 5. julija 1846,
kot prvi stoloval v Mariboru
od 4. septembra 1859,
umrl 24. septembra 1862.**

Marko Glaser je v novoletni pridigi leta 1863 obravnaval vprašanje: Kaj smo v starem letu zgubili in kaj pridobili? Piše, da je mnoge zakonce ločila smrt, možje so izgubili žene, žene svoje možje. Mnogo otrok je osirotelo, mnogo staršev izgubilo svoje otroke, ki so šli pred njimi v večnost. Mnogo revežev je smrt rešila njih trpljenja, mnogo bogatinov je moralo zapustiti vse časno. In kaj so vzeli s seboj? Njih dela gredo z njimi. »Največja izguba pa je za nas in ne samo za nas – ker 400.000 otrok je zgubilo najboljšega očeta – da je našega preljubljenega nadpastirja vzelo leto 1862. Nenadomestljiva izguba! Dobili pa smo z njim svetnika in priprošnjika v nebesih.«

**Konec prihodnjič
Pripravila Katarina Mahnič**

P. Bazilij

TONČEK IZ POTOKA

Mladinska povest

Riše: Zorka Černjak

Potem je Micka prinesla iz veže petrolejko in prilila smrdljivca, da je stenj močnejše vzplamtel. Kmalu so zaropotale žlice, iz skleda na sredi mize pa se je prijetno zakadilo proti lesenemu stropu. Molitvi so pridejali očenaš, da bi ponehal dež, ki je še vedno v curkih butal preko žleba nad oknom, da je kar cmokalo.

»Mama znajo bolje,« je povedal Janez, ko je nesel drugo žlico soka k ustom.

Micka je zardela, oče pa se je zasmejal: »No, no, sok je kar tak, kakršnega napravijo mati. Kajne, Ivanka?« In potisnil je dekletcu, ki mu je v kratkem krilcu sedelo v naročju, polno žlico v usta. »Mmmmm, kako je dobro! Če Janez noče, naj le pusti! Ne bo nič ostalo!«

Pa je Janez menda zadnji postrgal po skledi.

Nato je Micka odnesla skledo in žlice v vežo, hlapec pa se je še enkrat izgovoril, da gre pogledat v hlev in nato k počitku. Otroci so po stari navadi zmolili rožni venec. Nocoj je molil naprej oče, da je njegov močni glas kar odmeval od sten; ako bi molil kdo drug, bi vsi pospali. Med molitvijo je otroke iz dremavice nekajkrat zbudil grom, ki je odjeknil po dolini, da je svetamarija obtičala v grlih in se je namesto nje izvil iz prsi stare Pintarčkove babice globok vzdih: »O sveti križ božji!...«

Micka in Francka sta spravili otroke spat. Ivanka je še nekaj časa med jokom klicala mamo, Tončkova in Nežina zibka pa je že dolgo mirovala pred pečjo. Zdaj je le ura na steni pela svojo večno pesem: »Tik-tak, tik-tak, tik-tak!...«

Oče je še enkrat pogledal v mlin, če je vse v redu. Tudi k strugi nad kolesom je pogledal. Voda je drla in šumela, kot bi bil mlin ogromen čebelni panj. Od časa do časa je zahreščala med valovi veja, ki jo je prinesla voda in je slabe grabljice niso mogle ustaviti. Saj je potok drl v korito visoko preko njih in trhle zatvornice.

Pol dvorišča je bilo v vodi. Miha je moral bresti do gležnjev. Vesel je bil, da ima škornje. Mostič, ki veže mlin in hišo z vozno cesto po dolini, ni več požiral. Očetu se je zdelo dobro, da ga je zidal. Staro leseno brv bi potok že zdavnaj odnesel.

»Če v kratkem poneha, bo narastla do praga, več ne. Ali pa jo bomo spet dobili za ped v hišo...« se je glasno pogovarjal sam s seboj.

Navadno je voda vsako leto nekajkrat preplavila Pintarčkovo dvorišče. Včasih je stopila tudi čez prag. Ob nalivih je nenadoma prihrumela s hribov in prestopila breg. Celo kolo je enkrat odnesla in sta morala z rajnkim očetom stesati novo. No, pa je navadno tudi zginila kot kafa...

Miha je gledal po črnem nebu, ki ga je od časa do časa razsvetlil blisk. »Menda bo kmalu pojenjalo. Potem bo do polnoči voda še malo narastla, zjutraj pa bo prišla Marijana že po suhem čez mostič...« je ugotovil.

Končno je tudi v izbi ugasnila petrolejka. Vso domačijo v Potoku je objel spokojni mir, čeprav je okrog nje divjalo kot v peklu.

Oče je spal kot ubit. Truden je bil od dnevnega dela. Grom mu ni bil tuj, da bi ga motil pri počitku. Pač pa ga je zbudil zategnjen lajež hišnega čuvaja.

»Nič več ne lije, hvala Bogu! Koliko je neki že ura?« je pomislil v prvem trenutku.

Lajež je zbudil tudi mater, ki je ležala v kamri. Zakašljala je, čez nekaj časa pa je slišal Miha njen pritajeni krik: »Ježeš Marija! Voda!«

Oče je bil v trenutku čuječ. Skočil je pokonci in obstal pri postelji – skoraj do kolen v mrzli vodi. Pljuskala je ob stene in klokotala kot pod mlinskim kolesom, ko se nagnejo predali in pada iz njih.

Voda, voda!... No, saj je ne doživlja prvič in ve, da ni

nevarno, ker je neurja konec in je dež že nehal. Toda v trenutku mu je pohitela misel v hišo, kjer stoji ob peči zibelka s Tončkom in Nežiko...

»O, Bog! Usmiljeni Bog!...« je kriknil. Napol se je oblekel in zabredel po vodi proti vratom. S težavo jih je odprl in butnil v vedro, ki je plavalo po veži.

»O Bog! Naša Tonček in Nežika!«

Saj drugi so na varnem. Janez spi na peči, Ivanka med njim in ženo, ostala dekleta pa na izbi. Toda najmlajša... Da so nanju tako pozabili!...

Kakor burja je skočil v hišo in obstal. A le za hip, da se je privadil temi. Nato je zabredel proti peči, da je voda še hitreje zavalovila po sobi in pljuskala ob stene.

»Kje je zibka?« je skoraj zarjul in se sklonil prav do vode, kajti zibelke ni bilo več pri klopi ob peči...

Takrat je odprla stara mati vrata iz kamre in z lučjo v roki ter s privzdignjenim krilom stopila na prag. Tudi

z zaprtimi očki.

»Bog bodi zahvaljen in Devica Marija!...« je skoraj jokal od veselja. Potem je svojima najmlajšima napravil na čelo križ.

Drugi dan je voda upadla. Zadnja luža je odtekla iz hiše skozi luknjo v steni, ki jo je prav v ta namen napravil nekoč stari oče ter je bila sicer zabita z lesenim klinom. V mlinu so zopet zaropotali kamni in udarile stope. V hiši pa se je »tok-tik« Tončkove in Nežine 'ladjice' kosal s tiktakanjem ure...

KO SEM ŠE MAJHEN BIL

Drugo leto je v Potoku oživel. Zibka ni več pela svoje pesmi, kajti Tonček in Nežika sta dobila pisani krilci in sta se že po zadnji plati vozila po hiši. Hu, kako je šlo! Seveda je kateri od njiju včasih zlezel tudi v zibko, ki je brez rdeče odeje še nekaj časa samevala v kotu. Drugi pa je stal ob stranici in spravil 'barčico' v tek, da je zabobnelo po vegastem podu. Navadno se je končalo z jokom in nekega dne je bilo očetu dovolj muzike v hiši. Pograbil je zibko in jo odnesel nazaj na podstrešje. Nič več ni zapela v Potoku svoje večno lepe pesmi in ura na steni ni imela več tekmeca...

Je pa zato Tončkovo in Nežino kričanje daleč prepilo tiktakanje ure.

Da, najmlajša dva sta vse prekosila s svojim vpitjem! Vedno sta bila skupaj, najsi bo v laseh ali pa v bratskem objemu. Smejala sta se oba in tudi v vek si težko spravil le enega od njiju.

»Coone!«

»Neeeeža!«

Tako sta po dolensko zavijala in se lovila za materino krilo.

Mati je imela rajši Nežiko, če se sploh sme tako reči. Kaj bi je ne! Saj ji bo dekletce

pomagalo pri gospodinjstvu in se je že zdaj prerado vrtele okrog peči. Oče pa je rajši dvignil v naročje Tončka, ki je že poizkušal priviti vijak na stružnici in je kaj rad pokukal v mlin ter prisluhnil stopam in kamnom.

»Tone bo priden za hišo! Še Janeza bo posekal,« se je smejal oče. Celto to mu je dovolil, da ga je vlekel za brke. In kadar je hotel otrok jezdit konja ter mu je z glasnim: »Ata, kona, kona!...« plezal v naročje, ga je koj posadil na kolena in zaujčkal, da je kar poskakoval.

Se nadaljuje

Z veselim vzklikom je bil Miha takoj pri 'ladjici'...

njo je dvignila iz postelje skrb za otroka.

Zagledala sta zibel v kotu ob mizi: voda jo je dvignila z mesta ob peči in jo prijetno zibala nad rahlimi valčki ter trkala z njo ob steno. V njej pa sta mirno spančkala Tonček in Nežika ter nista niti slutila, da »jadrata po morju«. Bog si ga vedi, kje sta potovala po zlati deželi sanj...

Z veselim vzklikom je bil Miha takoj pri 'ladjici'. Dvignil jo je v svoje krepke roke, jo zaujčkal v naročju, nato pa postavil na mizo in dolgo poljubljal drobni glavici

Pater Bazilij u spominih njegovih rojakov

Leta 1966 je uspelo patru Baziliju dobiti v Melbourne prvo skupino slovenskih sester – Frančiškank Brezmadežnih. Bilo nas je pet in jaz sem bila najmlajša, komaj en mesec po noviciatu. S težavo smo dobile dokumente, nato pa z mednarodnim vlakom začele potovanje iz Ljubljane v Rim. V štirih dneh smo si tam ogledale glavne znamenitosti, se v Neaplju vkrcale na ladjo Marconi in se v 24 dneh prizibale do Avstralije. Doživetja so neopisna; osem dni smo lahko videli le nebo in morje. Ladja je imela tudi kapelico in duhovnika ter mnoge udobnosti...

Vrtec slovenskih sester v Slomškovem domu, 1967

Naši rojaki so nam, s patrom Bazilijem na čelu, pripravili nepozaben sprejem. Bilo je na cvetno nedeljo. Iz pristanišča so nas pripeljali v Kew, kjer je na nas in sv. mašo, ki se je takoj začela, že čakala množica, navzoči so bili tudi avstralski verniki. Sestre smo bile tisti dan na prvi strani časopisa. Potem so nas vsi spremljali v bližnji Slomškov dom, ki so nam ga skupno pripravili.

Tam je bil na naše veliko presenečenje spet bogat program – sestre tega res nismo pričakovale. Sledile so še posamezne sestre – toda z letalom.

Že kmalu v začetku smo imele v naši hiši vrtec za razne narodnosti in veroizpovedi – od jutra do večera, vsak dan. Inšpektorica je pozneje odredila le pet dni. Sobote in nedelje so nas posebej zaposlile. Dolgo so bile ob sobotah tudi po tri poroke; tako smo sestre okrasile cerkev in prepevale pri sv. maši, saj je bila ponavadi poroka z mašo. Tukaj smo prevzele pouk slovenske šole – predvsem smo otroke pripravljale za nastope v novi

dvorani pod cerkvijo: miklavževanje, očetovski in materinski dan... Veliko veselje smo imele s cerkvenim pevskim zborom. Za cerkev smo skrbele kot za božjo hišo, da je bila čista, okrašena, ena v zakristiji – druga na koru...

Pater Bazilij je rad rekel: »Le kaj bi mi brez sester!« Spoštljivo smo ga klicale »gospod pater«, toda hitro nas je popravil rekoč: »Kar oče mi recite!« Naši številni, pridni in pametni rojaki so v marsičem velikodušno sodelovali – Bog jim povrni! V slogi je uspeh in blagoslov! Edinost prinaša novo silo in moč!

Prehitro umrli pater Bazilij se je s svojim ustvarjanjem ovekovečil, ne le v verskem središču Kew, temveč v daljavah... po svetu. Največ njegovega dela pa ostane skritega: skrbi, žrtve, načrti... Samo Gospod mu lahko poplača. Rada bi navedla še svoje sanje

o pokojnem p. Baziliju. Šla sem po nekem hodniku. Na desni strani je bila mala čakalnica z odprtimi vrati, ko zagledam sedečega p. Bazilija, tako mirnega se ne spomnim iz časa življenja – in nebeško blaženost je izžareval. Zavpila sem: »O, Oče, kaj pa tu delate?!« Tedaj se je nemirno zganil, češ, koliko skrbi in načrtov še ima na zemlji. Jaz pa sem se ob tem zbudila.

Končno sta tropsko podnebje in preobremenjenost z delom oslabila moči in zdravje. Naše predstojnice so videle rešitev v tem, da sestre čimprej zapustimo ljubljeno Avstralijo. Ko je pater Bazilij to slišal, je ponavljal: »Ne morem si zamisliti, kako bo brez sester!« Po šestindvajsetih letih se je to tudi zgodilo. S težkim srcem smo odpotovale domov. V hvaležen spomin naj omenim tudi sestro Silvestro, biser redovnice. Njene vrline so izredne. Kako velikodušno je skrbela za našo redovno skupnost kot predstojnica – vsakogar je sprejela z neprisiljeno ljubeznivostjo! Vem, da bo temu ali onemu

Kmalu se je pokazalo, da je vsakdo nadomestljiv, pa naj bo po odhodu nas sester ali smrti patra Bazilija. Hvala troedinemu Bogu!!! Pravijo tudi, da je vsaka sprememba za nekaj dobra. Priporočajmo se obema, zdaj nam lahko še bolj pomagata iz srečne večnosti – upamo! Naj se odpočijeta v nebesih!

sestra Pavla, Slovenija

Spoved

*Nevidna roka list obrača me
v življenja knjigi. Prsti drgeta
in dolge sence njihove noco,
po preperelih listih se igrajo.*

*Srebrna solza se zalesketa
med vrstami skrivnosti rokopisa.*

*Po listu zdrkne na umita tla,
kjer še pozna se, čuj! - krvava lisa...*

*In roka posvečena strga list
iz knjige večne mojega življenja:
zmečka ga, vrže proč - in jaz sem
čist.*

*Na novo stran napiše: Dan
vstajenja.*

p. Bazilij, Schwaz, Tirole, 1947

rojaku prišla solza v oko ob tem branju. Torej priznanje obema: sestra Silvestra je predstavljala duhovno mater, pater Bazilij pa duhovnega očeta! Drugi smo bili zvesti pomočniki! Nikogar nisem posebej imenovala, da ne pride do zamere – pa tudi ni mogoče.

Bilo je avgusta 1958. leta, ko je ladja Flaminia priplula v melbournško luko. Bili smo odrejeni za Bonegillo, dobili pa smo pismo, naj ne hodimo v taborišče, ampak raje k njegovi sestri v Adelaido. Kako smo se razveselili, ko nas je v domačem jeziku pozdravil pater. Ni nam povedal, da ima delo in stanovanje za nas (po zaslugi g. Ferdinanda Kolednika, ki ga je menda prosil za pomoč). Reporter je slikal naša fantka in želeli smo kupiti časopis, v katerem je bila njuna fotografija. Pater nam ga je kupil in nam daroval tudi pol funta, da bomo imeli za taksi.

Spet smo se srečali z njim, ko nas je prišel obiskat 400 kilometrov naprej od Adelaide, da nam krsti hčerko, ki se je medtem rodila. Prišel je zastoj, ker botra, ki smo si ju izprosili, nista mogla priti. Pohlevno je odšel. Naročili smo se na Misli, ki jih že 39 let prejemo. Pater pa je skrbel tudi, da naša skupnica Slovencev ni bila preveč prikrajšana za slovensko bogoslužje. Spočetka smo bili edina slovenska družina tam okrog, pozneje se jih je naselilo še nekaj, okrog osem družin. Največkrat je pater prišel kar nenapovedano. Najprej sem ga jaz vodila od ene do druge družine, ko pa se je navadil, jih je obiskoval sam. Ob enem takšnih obiskov je bil pri Končinovih sprejet kaj nenavadno. Na vratih ga je namreč sprejel mali Matjaž, ki je na vse grlo zavpil: »Mami, cerkev je prišla!« Večkrat je to v poznejših letih omenjal. Spominjam se tudi, ko je bil v Avstraliji g. škof, če se ne motim, je bil g. Lenič. Nadvse lepo smo bili pripravljene – rože, najmlajša oblečena v narodni noši, lepa pozdravna deklamacija. Na žalost je poplava preprečila obisk. Prišla sta do Port Pirieja, naprej pa ni bilo mogoče niti z malim avionom, ki smo ga najeli, ker ni imel kje pristati.

Pozneje so v Adelaidi dobili svojega duhovnika in se s patrom Bazilijem nismo več toliko videli. Ostal pa nam je lep spomin na dobrega patra.

Hvala in Bog naj Vam da miren počitek v avstralski zemlji.

Hvaležna družina Zrim, Južna Avstralija

Kakovost življenja, pravi Ralph Marston, je delo posameznika. Kakovosti življenja ne moreš vzeti ali si je izposoditi od nekoga, ali podedovati. Kakovost življenja

Velika noč – praznik smrti in praznik življenja, ki se iz smrti rodi. Praznik trpljenja in praznik veselja, ki ga žrtev prinese. Vse naše življenje gre tako pot. Kdor ne zna trpeti, tudi živeti ne bo znal, ko bo trpljenja konec. »Dedci v kijkljah« bi rekel Cankar mnogim med nami, če bi nas poznal. Tistim, ki si ne upajo ničesar začeti in tistim, ki samo tožijo nad težavami ter žrtvam ne vidijo konca. Pa tudi tistim, ki si niti za veliko noč ne upajo pobrskati po svoji vesti in urediti račune z Bogom.

p. Bazilij v velikonočnih Mislih, april 1957

ni nikomur dana - vsak jo sam živi. Tudi bližnjice v življenju ne moreš vzeti, vsak korak moraš sam preživeti - s svojo močjo, s svojo odločnostjo, s pogumom in razumevanjem.

Vsi smo samo ljudje, vsak s svojim življenjem in

težavami. Včasih je ta moč tudi meni opešala, ali je bila ogrožena in pater Bazilij je bil vedno pripravljen na pogovor in nasvet. Bil je človek, a predvsem duhovnik: svetoval je kot je mogel najbolje in kot mu je narekoval duhovniški stan.

Po njegovi pridigi o brezpogojni ljubezni sva se kar precej časa pogovarjala. Dejala sem mu, kako težko je slediti kot kristjan: odpustiti in ljubiti ljudi, ki namerno zadajajo težke udarce in ponižujejo sočloveka.

“Bog jim odpusti in jih ljubi,” je dejal.

Pa sem nadaljevala z vprašanji, kako da nekateri mislijo, da jim mora biti vse odpuščeno, njim samim pa ni treba odpuščati, mislijo, da so nekako nedotakljivi in zlorabijo prav njegove besede ‘saj mi bo odpuščeno’.

Pa je odvrnil, da taki ljudje križajo Jezusa in mu zadavajo nove rane vsak dan - naj se mi taki ljudje pač smilijo, ker si ne morejo pomagati, da ne morejo dojeti vere, kljub temu, da pravijo da so verni in da znajo moliti.

Ni mi zameril, ko sem se upala vprašati, zakaj so pred leti pokopavali samomorilce izven pokopališča. Po smrti zemski ostanki niso pomembni, važna je duša, ali ne!?

Ni odgovoril. Dejal je, da je bilo zato manj samomorov.

Časi v cerkvenem življenju so se pa le spremenili in sorodniki niso več kaznovani. V cerkvi je najti razumevanje in sočutje, ne samo grajo in strah..

Tudi pater Bazilij je bil včasih kot mi vsi - človek, s svojimi odločitvami.

Pomagal je, kot je mogel, skrbel za Slovence v Avstraliji in tudi za družine drugih narodnosti. Ali je med nami, izseljenci, človek, ki ni nikoli doživel prijaznega sprejema in besed spodbude patra Bazilija?

Koliko večerov se je pogovarjal s fanti v Baragovem domu, jim pomagal in svetoval; koliko družin v stiski in bolnikov je obiskal, koliko krstov, porok in pogrebov je opravil! V dvorani pod cerkvijo, na mnogih prireditvah, se je vsak počutil domače.

Bil je urednik Misli in avtor in rad je svetoval in pomagal, kadar je bilo treba.

Pa bi kdo rekel, saj to je bila njegova dolžnost, saj je bil duhovnik.

Mislím, da je pater Bazilij dal v svoj duhovniški poklic več kot se je od njega pričakovalo - živel je življenje vrednot in principov.

Učil nas je živeti pošteno življenje.

Hvala, pater.

Draga Gelt, Ferntree Gully, Viktorija
Misli, april 1998

križem avstralske slovenije

GEELONG – Iz bolnice se je vrnil Ladislav Kosmina. Po prestani operaciji (trojni bypass) se mu zdravje počasi izboljšuje. Ob tej priložnosti bi se rada iskreno zahvalila vsem prijateljem, sorodnikom, znancem, članom društva Ivan Cankar, vsem balinarjem ter prijateljem v pevskem zboru. Hvala tudi za vse obiske v bolnici in doma, za vse tople besede, za vse telefonske klice ter pismene voščilnice za zdravje in okrevanje. Rada bi se pa tudi iz vsega srca zahvalila za obisk v bolnici patru Metodu in njegovemu očetu, ki je ravno na obisku med nami.

Še enkrat topla in iskrena hvala!
žena Ema Bole-Kosmina

POMAGAJTE NAM JIH NAJTI – Bossi Albina, 41 Cumberland Rd., Pascoe Vale, Melbourne, Vic, njen drugi naslov pa je 13 Moos Court, Glenroy, Vic 3046. Po njej poizveduje bratranec Janko Bratina iz Sel na Primorskem. Informacije bo posredoval St. Raphael Centre, Merrylands, Sydney.

Drugi pogrešani pa je **Ivan Miketič**, rojen leta 1918, iz Adlešičev v Beli krajini. Že dolgo se ni oglasil. Za njim poizveduje p. Darko Žnidaršič, ker je imenovani Miketič stric njegove mame. Informacije o njem bo posredovalo versko središče sv. Rafaela, Merrylands.

Jakič Monika živi v Perthu in išče svojega očeta Antona, ki živi v Sloveniji. Kdor ga pozna, naj sporoči na Rafael, P.O. Box 280, Merrylands, NSW.

GOLD COAST – Drugega marca letos je v bolnici v Bendigu v Viktoriji umrl **PRISTOV JANEZ**, rojen v vasi Gorje pri Bledu leta 1911. Leta 1945 se je z drugimi fanti umaknil na Koroško. Leta 1949 se je naselil v Avstraliji. Šestega marca je bil pokopan v Woodendu, kjer je živel kot upokojenec. Počiva poleg svoje žene Marije, ki je umrla pred leti.

Naj mu bo lahka avstralska zemlja. R.I.P.

Stanko Pibernik

MELBOURNE – V program že tradicionalnega praznovanja slovenskega kulturnega praznika v mesecu februarju, je upravni odbor Slovenskega narodnega sveta Viktorije za leto 1998 vključil gostovanje KUD Študent iz Maribora. Skoraj petletna želja in prizadevanje vodstva folklorne skupine, da bi s svojimi plesi in petjem obogatili avstralske Slovence in se hkrati predstavili tudi avstralski publiki, se je članom ansambla prav v tem letu uresničila. V Melbournu so nastopili v istrskem klubu, na Slovenskem društvu Planica, v dvorani Verskega in kulturnega središča Kew in avstrijskem klubu. Vse dni sem občudoval člane skupine Študent, kako skrbno so po vsakem nastopu pospravili svojo z veliko truda sešito nošo in se pripravili na naslednji nastop. Odgovornim čestitam za uspeh in profesionalni pristop, ki so ga pokazali na avstralski turneji.

V istem času so v Avstraliji gostovali tudi igralci iz Ljubljane s komedijo neznanega avtorja. Slab teden zatem, ko so odpotovali plesalci iz Maribora, so nekatera melbournska društva organizirala slovenski festival. Ob tako kulturno pestrem mesecu februarju, bi morali biti

vsi nadvse zadovoljni. Žal ni tako. Kakor leta 95, ko je v Avstraliji gostoval ansambel Štajerskih 7, se tudi zdaj vodilni večine melbournskih društev niso udeležili niti enega nastopa skupine Študent. Veseloigra, ki naj bi bila pisana na kožo avstralskim Slovencem, nas je gotovo bolj razdelila kot razveselila. Pisati še kaj več o tem predvsem žalostnem položaju je zaenkrat nesmiselno. Gotovo je, da večina tukajšnjih Slovencev ne razume niti jih ne

Sedemindvajsetega marca 1998 je dobro znani in med viktorijskimi Slovenci zelo aktivni gospod Stanko Prosenak zapustil delovno mesto upravnika Doma matere Romane in v 61. letu starosti stopil v pokoj. Pet let je uspešno vodil slovenski dom za ostarele in prejel številne pohvale, ne le od stanovalcev, ampak tudi od slovenske skupnosti ter zaupnikov Doma matere Romane. Zaupniki se mu od vsega srca zahvaljujemo za njegovo požrtvovalno delo in mu želimo zdravo, dolgo in veselo upokojsko življenje.

Mesto upravnika Doma matere Romane je istega dne prevzel gospod Jože (Joe) Vučko, mlad in zaveden Slovenec in katoličan. Jože ima univerzitetno izobrazbo, po poklicu je industrijski kemik, študiral pa je tudi poslovno upravljanje in računalniško programiranje. Jože je od vsega začetka član nadzornega odbora, zato mu je delovanje doma dobro znano. Leta 1996 pa je na upravniškem mestu tudi uspešno nadomeščal Stanka Prosenaka, ki je bil na trimesečnih počitnicah v Sloveniji. Zaupniki mu želimo veliko sreče in zadovoljstva pri njegovem novem odgovornem delu.

Marko Zitterschlager

zanima politika vodenja organizacij. Zahtevajo le kakovostna in pozitivna srečanja.

Mnogi se zavedamo, da je vse, kar ni narejeno iz ljubezni do sočloveka, narejeno v njegovo škodo (A. Slodnjak). Za nami je mesec februar, mesec kulture slovenskega naroda, na katerega bomo številni avstralski Slovenci imeli lepe spomine. Za to ima velike zasluge prav Akademski plesna skupina KUD Študent iz Maribora. V imenu SNS Viktorije se iz srca zahvaljujemo vsem, ki ste kakor koli prispevali, da je bilo njihovo gostovanje v naši državi Viktoriji tako uspešno.

Vsem slovenski pozdrav

predsednik Štefan Mrzel
tajnik Vinko Rizmal

MELBOURNE – Odbor za študijski sklad Slovenskega narodnega sveta Viktorije vabi študente viktorijskih srednjih šol, univerz in slovenske kulturne delavce Viktorije, da se odzovejo razpisu štipendij za nadaljnji študij in delo. V akademskem letu 1998 sta razpisani dve štipendiji, vsaka v vsoti 1.000 avstralskih dolarjev.

za prejem štipendije mora biti kandidat slovenskega rodu vsaj po enem od staršev.

Prednost bodo imeli študentje ki:

- študirajo oziroma nameravajo študirati slovenski jezik ali slovensko kulturo ali kateri koli predmet v zvezi s Slovenijo in

- izredno nadarjeni študentje ali pa študentje potrebni finančne pomoči.

Štipendija je lahko tudi za pomoč pri študiju v Sloveniji.

V slovenščini ali angleščini napisano prošnjo morate oddati do 9. aprila 1998. Kandidat naj v njej navede razloge, zakaj naj bi bila prošnja ugodno rešena.

Prošnji morate priložiti:

- Curriculum Vitae

- dve priporočilni pismi na splošno znanih oseb ali pa mora biti vsaj ena znana odboru SNS.

Prošnjo s prilogami naslovite na:

The Secretary

The Slovenian Scholarship Fund of Victoria

J. E. Paddle-Ledinek

69 Websters Road, Templestowe, Vic. 3106

Druge informacije glede štipendije lahko dobite na telefonski številki **9846 2346**, po sedmi uri zvečer.

Pisma o slovenščini rojakom v Avstraliji

Mirko Mahnič

Dragi rojaki, zadnjič smo rekli, da nam je predsodek o manjvrednosti našega jezika tudi ena od zavor naše govorne sproščenosti. Da bi se tega občutka znebili, smo opomnili na **posebnosti** slovenščine v primerjavi z drugimi jeziki. Pri tem smo že poudarili našo dvojino, ki jo v Evropi lahko najdemo le v jeziku štirih najmanjših narodov.

Danes si oglejmo drugo izjemnost, tisto, ki jo kaže **naš glagol**. Gotovo ste že sami opazili, kako je ta posebno v zvezi z oblikovanjem časov otrpnil, medtem ko je samostalnik prijazno razgiban. Vemo, da nismo izoblikovali **samostojnih oblik** preteklega, predpreteklega in prihodnjega časa, temveč smo jih le opisovali s sestavo pomožnika in opisnega deležnika določenega glagola: sem delal, sem bil delal, bom delal. Zakaj tako? Usoda je naš rod izgnala iz časa: ni bilo slavne preteklosti, ni bilo nikakršnega upanja v prihodnost – čemu potem samostojni časi za preteklost in prihodnost? To mnenje seveda ni znanstveno utemeljeno, je pa v njem dušeslovna, recimo še rajši čustvena možnost, ki pa se pod znanstveno lupo ne more verodostojno predstaviti.

Dokaz o drugačnosti, posebnosti našega jezika nudi tudi njegovo naglaševanje. Poudarimo najprej, da naš naglas ni vezan – kot recimo srbski, češki, poljski – na neko (skoraj) stalno mesto v besedi, ampak se lahko svobodnjaško košati na začetku, na sredi ali na koncu besede (člôvek, pravíca, brbotánje, zalét). Še več: naš naglas zamenjuje položaj celo v isti besedi: cêsar, cesárja ali celo preskakuje: móč, moč, môči, z močjó. Tudi je veliko besed, ki imajo dvojno naglaševanje: cvrtje – cvrtjê, pèkel – pekel.

Seveda so še druge posebnosti našega jezika (izredno število narečij – vsaka vas ima svoj glas – kar okrog 46; samosvoja izrekovalnost mnogih soglasnikov in obilje kakovostno in kolikostno pestrih samoglasnikov; posebnost polglasnika; dvosmerno razviti napev naglašene samoglasnika ali intonacija), a bi nas nadaljnje naštevanje pripeljalo v obširnejše, tudi nekoliko dolgočasno obravnavanje. Naj bodo trije dokazi dovolj za okrepitev našega ponosa in ljubezni do slovenščine.

Spoštovane bralke in bralci Misli, po tej 'slovnični' lekciji si privoščimo posladek: nekaj pomembnih misli o jeziku kot o govoru.

Oton Župančič: Mišljenje, da se lastnega jezika ni treba učiti, češ da ga že tako znaš, je znamenje neke topoglavosti, ki je puhel sad duševne lenobe in plitke čustvenosti...

Anton Trstenjak: V besedi se nam odkriva človekova duhovna sila. Umiranje besede je umiranje človekove ustvarjalnosti... Ni več osebnostne govornice, je le še besedičenje...

Fran Novšak: Jezik je del naše osebnosti. Osebnost in odnos do jezika sta vedno v globoki medsebojni odvisnosti.

Janez Jerovšek (v spominih na Goli otok): In domislil sem se, da že dolgo nisem slišal človeške besede, tiste, ki je most med ljudmi, ki je izgovorjena z dostojanstvom, ki prinaša toplino, ki pomaga k spoznavanju. 'Tovariši' v otoškem taborišču so človeško govorico spremenili v psovanje, v izražanje sovraštva in nezaupanja.

Josip Vidmar (o govorjenju slikarja Riharda Jakopiča): Sploh je bil v občevanju preprost in zelo pozoren. Debatiral ni rad, rad pa je vselej povedal svoje mnenje. Govoril je z mirnim glasom, misli so se mu vezale preprosto. Bil je resnicoljuben in zelo človeški. Govoril je o vsem svobodno, zamišljeno, razmišljajoče, nikdar poučno...

Prihodnjič nekaj reči o govorjenju, ki o njih redkokdaj slišimo bodisi v šoli ali v družini. (Še to: Od nedavna imamo tudi Slovenci veliki Slovar slovenskega knjižnega jezika; izhajal je od 1970 do 1991 v petih knjigah, obsega 5125 strani.)

Lepe pozdrave iz Ljubljane.

sv. ciril in metod melbourne

*Fr. Metod Ogorevc, O.F.M.,
SS. Cyril & Methodius Slovenian Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 9853 8118 in (03) 9853 7787
Mobile: 015 555 840 Fax: (03) 9853 6176
Dom počitka m. Romane – Mother Romana Home
11-15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel. in Fax: (03) 9853 1054*

VELIKONOČNI SPORED ste dobili po pošti skupaj z velikonočnim pismom. Naj samo še enkrat spomnim, da bo na veliko noč sv. maša samo ob devetih, ob pol dvanajstih pa v Geelongu in ob petih popoldne v St. Albansu.

Želim vam vesele velikonočne praznike!

POKOJNI - V sredo, 4. marca, je bil pogreb VEKOSLAVA RUTARJA, ki je umrl doma v St. Albansu, v petek 27. 2. Po hudi vročini prejšnji dan, ga je žena Marija zjutraj našla mrtvega na verandi, kamor se je šel zvečer hladiti, ker je bilo v spalnici prevroče. Rojen je bil

Zahvala

Ob izgubi preljubega moža in očeta Slavka Rutarja, ki nas je naglo zapustil in za večno zaspal v Bogu 27. 2. 1998, se iz srca zahvaljujemo vsem znancem, prijateljem in sorodnikom, ki so nam kakor koli pomagali v tem težkem in žalostnem času.

Še posebej hvala patru Metodu za vse, kar je naredil, da smo pospremili Slavka k večnemu počitku. Hvala tudi pevcem zbora Planika in vsem tistim, ki ste darovali cvetje.

Marija Rutar in hčerki Christine in Cindy z možem Darrenom.

18. septembra 1924 v Zabičah pri Ilirski Bistrici. Leta 1954 je prišel v Avstralijo. Ob obisku doma je v Italiji spoznal Marijo, roj. Cuzolin. Poročila sta se v naši cerkvi v Kewju leta 1969. Poleg žene bosta pokojnega najbolj pogrešali hčerki Kristina in Cindi Margaret, pa tudi sestra Milka Jaksetič in brat Ivan, ki je bil v času bratove smrti ravno na obisku v Sloveniji in ni mogel priti na pogreb. Slavko je pokopan na pokopališču v Keilorju. Petnajstega marca smo se pokojnega spomnili na osmi dan po pogrebu, 19. aprila pa bomo zanj molili na trideseti dan - obkraj pri deseti maši.

Na praznik sv. Jožefa je v bolnišnici Epworth v Richmondu umrla ANGELA ŠKOFIC, roj. Škraba. Rojena je bila v Mateni (Ig pri Ljubljani), 4. marca 1928. V družini je bilo devet otrok. Polsestra je že umrla, en brat je bil ubit. Ob koncu druge svetovne vojne je družina bežala v Avstrijo, kjer je ostala štiri leta. V Avstriji se je Angela spoznala z Radotom Škoficem in se z njim poročila leta 1952 v Argentini. Rodili so se jima trije otroci: Metka, Janika in Karli. V Avstralijo so prišli leta 1964 in se naselili v Kewju. Po smrti moža Radota se je

Angela preselila k družini svoje hčerke v Doncaster in tam ostala vse do svoje smrti. Odkar so iz Kewja odšle slovenske redovne sestre, je sprejela odgovornost in prizadevno vodila cerkveni mešani pevski zbor. Pokopana je na pokopališču v Keilorju, skupaj z možem.

Še nekateri pokojni, o katerih ste mi sporočili:

STANISLAV BATISTA, rojen 16. marca 1928 v Velikih Bukovcih pri Ilirski Bistrici, je umrl 2. junija 1997, Avondale Heights, Melbourne, Viktorija. Pokopan

je na pokopališču v Keilorju.

JOHANN PRISTOV, rojen 5. februarja 1911, je umrl 3. marca 1998 v Bendigo Hospital. Živel je v Vudentu, Viktorija, in je tam tudi pokopan.

BARTOLOMEJ URANKAR, roj. 6. junija 1924 v Tuzli, je umrl 15. marca letos v Footscrayju. Pokopan je na keilorskem pokopališču.

KURE ALBERT, roj. 17. avgusta 1917 v Pregarju na Primorskem, umrl 20. 2. 1998 v Fawknerju, živel pa je v Campbellfieldu. Pokopan je na pokopališču v Fawknerju.

Prosim, da nam še naprej sporočate osnovne podatke o pokojnih Slovincih. Na ta način jih bomo ohranili v trajnem spominu.

POROKA - V soboto, 21. marca, sta se v anglikanski cerkvi sv. Janeza, Toorak, Melbourne, poročila DAVID JOHN TOMŠIČ, rojen v Melbourne, krščen v naši cerkvi, in DEBORAH ANNE MATHIESON, rojena v Melbourne, krščena v anglikanski cerkvi v Brightonu. Anglikanski duhovnik je vodil obred, novoporočeni par sem ob koncu obreda blagoslovil. Priči sta bila Jodi Mathieson in Michael Benedetti.

PO PETLETNEM UPRAVLJANJU Doma Matere Romane se je svoji službi odpovedal in se upokojil Stanko Prosenak. V imenu verskega središča, v imenu p. Bazilija in v svojem imenu se mu iskreno zahvaljujem za njegovo osebno zavzeto delo. V domu je čutiti prijetno domače ozračje. Po mojem prepričanju je bila to v veliki meri zasluga njegovega upravnika. Upravljanje doma pomeni še zlasti delo z ljudmi, tako z oskrbovanci kot zaposlenimi. To delo je lepo, a tudi naporno in občutljivo. Stanko je našel in v delo uvedel mlajšega Slovenca, ki bo upravo doma poprijel s svežimi močmi in mu zaupamo. Novemu upravniku doma, Jožetu Vučku, ki je že prej živo spremljal delo doma in je bil vedno pripravljen priskočiti na pomoč, želimo božjega blagoslova v odgovorni službi, oskrbovancem in osebju pa, da mu pri delu pomagajo!

BARAGOV DOM obnavljamo še naprej. Glavno delo preteklega meseca je bila prenova kopalnice za fante, ki smo jo razdelili na tri dele, tako da bo služila tudi turistom. Za to delo se je zelo zavzel in ga odlično organiziral Viktor Ferfolja, pomagali pa so številni slovenski mojstri in pomočniki. Vsa imena sem sprti objavljaj v oznanilih, tukaj pa naj se še enkrat zahvalim vsem.

KONZULARNE URE bodo v našem verskem središču v ponedeljek, 20. aprila, od 9.30 do dvanajstih, in sicer v pisarni Slovenskega narodnega sveta, en dan prej, v nedeljo, 19. aprila, od 15. do 18. ure pa na klubu Jadran. Vodila jih bo ga. Tina Grosvenor.

p. Metod

Poletna šola slovenskega jezika

Center za slovenščino pri Filozofski fakulteti v Ljubljani bo tudi letos organiziral Poletno šolo slovenskega jezika.

Tečaj bo trajal od 5. julija do 1. avgusta 1998. Tečaj obsega 20 šolskih ur (po 45 minut) na teden. Pouk poteka od 9.00 do 12.30, lahko pa se odločite tudi za dodatni popoldanski tečaj. Ob koncu Poletne šole bodo vsi študentje prejeli potrdila o opravljenem tečaju, udeleženci višjih stopenj pa bodo lahko opravili tudi jezikovni izpit.

Šolnina za štiritedenski tečaj znaša 660 USD, namestitev 550 USD. Za dvotedenski tečaj znaša šolnina 370 USD, namestitev pa 280 USD. Ministrstvo za šolstvo bo podelilo tudi nekaj štipendij za šolnine. Prošnje lahko do 30. 4. naslovite na naslov:

Ministrstvo za šolstvo in šport, g. Roman Gruden, Ulica stare pravde 6, 1000 Ljubljana, Slovenija.

Naslov za dodatne informacije in prijave, ki jih morate poslati do 31. maja, je naslednji:

Poletna šola slovenskega jezika
Filozofska fakulteta, Aškerčeva 2
1000 Ljubljana

tel/fax: +386 61 125 70 55

e-mail: CENTER-SLO@FFUNI-LJ.SI

Center za slovenščino bo organiziral tudi Celoletno šolo slovenskega jezika, ki se začne oktobra letos. Prijave sprejemajo na istem naslovu do 31. avgusta, prav tam pa lahko dobite tudi vse dodatne informacije.

*Fr. Janez Tretjak, O.F.M.,
Holy Family Slovenian Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S.A. 5007
(P.O. Box 479, Welland, S.A. 5007)
Tel.: (08) 8346 9674 Fax: (08) 8346 3487*

Po navadi je v postnem času vse bolj mirno. Vedno pa se nekaj dogaja. Tako je bila nedelja, 15. marca, za našo skupnost, še posebej pa za mlado družino Johna in Kathryn Franco iz Port Lincolna, lepo doživetje. Njuna prvorojenka TIJANA KATHRIN FRANCO je bila med mašo sprejeta v našo skupnost in družino božjih otrok, botri pa sta bili Katherine Franco in Carmen Stasič. Tijana je bila rojena drugega maja 1997 v Adelaidi. Med mašo sta sodelovala tudi starša, kljub temu, da je mama Kathrin članica United Church. Oče John je, dokler je študiral v Adelaidi, rad prišel v našo cerkev in bil kot njegovih starši

Maksim Gaspari: Z butarami v cerkev

vedno globoko povezan s Cerkvijo. Pred poroko sta obljubila, da bodo otroci vzgajani v katoliški Cerkvi in bodo prejeli zakrament svetega krsta v slovenski cerkvi. Izredno redki držijo obljubo, John in Kathryn pa sta ji ostala zvesta. Pripeljala sta hčerko v prek 900 km oddaljeno slovensko cerkev, kljub temu, da imajo v Port Lincolnu katoliško cerkev. Zgled mladim slovenskim družinam! Želimo, da bi Tijana zrasla v zdravo in plemenito dekle in šla po stopinjah staršev in starih staršev.

Prejšnjo nedeljo smo imeli po maši BBQ. Namenjen je bil za pomoč pri kritju stroškov obnavljanja misijonske hiše. Kakor vedno, so se tudi tokrat rojaki velikodušno odzvali. Tako je bil izkupiček \$480, kar je v veliko pomoč. Vsem Bog povrni!

Na prvo nedeljo v mesecu maju, Marijinem mesecu, bo tudi letos marijanska procesija na semeniškem igrišču v Rostrevorju. Zbrali se bomo že do druge ure. Naša skupnost je mala, pa vendar vsako leto pride na to procesijo kar lepo število rojakov in vedno jo popestrijo tudi narodne noše. Tudi letos vabim predvsem mlade, da pridejo v nošah počastiti nebeško in našo mater Marijo. Saj Slovenci smo znani kot Marijin narod, radi smo se in se zatekamo k Njej in se Ji izročamo v varstvo. Te pomoči smo posebno potrebni v tujem svetu, ko preži nevarnost, da se bomo utopili v njem in pozabili na svoje korenine. Vabim vse, da se udeležimo procesije, se posvetimo in izročimo materi Mariji.

V mesecu maju bomo imeli šmarnična razmišljanja vsako soboto zvečer in ob nedeljah med mašo, bogoslužje pa bomo popestrili z lepim majniškim petjem!

Konzularne ure bodo v Slovenskem verskem središču Hindmarsh v nedeljo, 17. maja 1998, od 11.30 do 13.30 ure, na Slovenskem klubu Adelaide pa od 15.00 do 17.00 ure. Vodila jih bo ga. Tina Grosvenor.

p. Janez

Ali se spominjata vajinega prvega dela?

Oba sva prvi delovni dan šla v privatno hišo namestiti novo kuhinjo.

Imata morda najljubše orodje in zakaj vama je najbolj pri srcu?

Rudi: Jaz imam najbolj rad kladivo, ki je orodje uničenja. Zelo si lahko pomagam z njim pri vsakem delu.

Marko: Meni je najbolj všeč žaga. Dobra žaga pospeši delo.

Imata kakšen konjiček, kadar ne delata?

Rudi: Zelo rad igram nogomet, rad gledam rokoborbe in avtomobilski šport.

Marko: Tudi jaz rad gledam rokoborbe. Vedno moram biti zaposlen, zato rad delam mala dela okrog hiše.

Kaj vama je najbolj všeč pri vajinem delu?

Oba sva vesela, ko je izdelek narejen in odjemalec vesel in zadovoljen.

Pa povejta, kaj vama pomeni biti človek slovenskega rodu?

Rudi: Jaz sem ponosen, da lahko govorim drug jezik. Ponosen sem na to, od kod prihajam in na dediščino mojih staršev.

Marko: Jaz pa sem vesel, da sem Slovenec, ker lahko doživljam dva načina življenja.

Pogovarjala se je Barbara Smrdel

Pred mnogimi leti je pater Bazilij začel s kotičkom mladih z namenom, da da priznanje otrokom slovenskega rodu, ki so bili uspešni v življenju. Do zdaj so bili to tisti z univerzitetno diplomno, od zdaj naprej pa bomo predstavljali vse, tudi tiste, ki so dobri v šoli, pri delu ali doma. Vsak človek je sposoben, seveda ne za iste stvari.

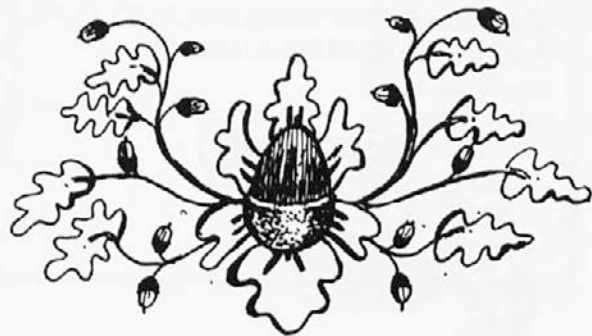
Danes vam predstavljam dva dobra pohištvena mizarja, Rudija Pluta in Marka Ceka. Obiskala sem ju v Kal Cabinets, delavnici, kjer delata. Najbrž ste uganili, da je Kal ime kraja v Sloveniji. Pa preberite, kaj smo se pogovarjali.

Kako dolgo že opravljata to delo?

Marko je tukaj pet let, jaz pa malo več – devet let.

Kakšna šola je potrebna za to delo?

Vajeništvo traja štiri leta. Štiri leta se učiš ob delu in hodiš še v šolo. V šoli te učijo, kako in zakaj se dela razne stvari, na delu pa imaš priložnost to preizkusiti v praksi.

VELIKONOČNE UGANKE

Fran Levstik

KO SESTRA LESENA SPREGOVORI,
MORAJO BRONASTI BRATJE MOLČATI;
KAKO SE PAČ NJENO IME GLASI,
KI SE TOLIKAJ KOŠATI!

(Velikonočna raglja)

MIRNO SO SPALI RDEČI PLAMENI
V TIHEM HRAMU LETO IN DAN,
A ZDAJCI SO PRIGORELI NA PLAN;
NA SONGU SE JIM BLEŠČATI HOČE,
VETER POMLADI JIM V ZUBLJIH FRFOČE –
LE NAJ, SAJ TO JE ŽIVLJENJA DAN!

(Bandera)

SUKNJICA RDEČA, SRAJČICA BELA,
SRČEK PA VES ZLAT –
KAJ POREČEŠ, DEGA VESELA,
KDO JE NEKI TA ZALI SVAT?

(Pih)

KAČA – ZVIJAČA
NA MIZI LEŽI,
ENOZOBA ZA REP SE DRŽI,
HOJ, ODPRITE USTA;
KBOR JO VSO POKRUSTA,
ZOB ZASTONJ DOBI!

(Klobasa s špito)

PIGANA KAČA OBLEZLA JE VAS,
VSO VAS JE PRELEZLA, ŠE GERKEV OVILA,
OVILA JO KROG IN KROG, VANJO SE SKRILA
IN BOGU SLAVO ZAPELA NAGLAS.

(Procsija)

REŠITEV križanke iz prejšnje številke:

Vodoravno: 1. voda; 4. zima; 7. ki; 8. edem; 10. Eva; 12. kino; 13. oda; 14. reka; 16. oho; 17. znos; 18. Ed; 19. pa; 20. pri; 21. to; 23. era; 24. Atalos; 25. Iran; 29. azil; 32. škatla; 35. akt; 37. GO; 38. krt; 39. AK; 40. ve; 42. gori; 44. itn; 45. Anam; 47. ila; 48. ovna; 49. tor; 50. kopa; 52. EO; 53. reva; 54. agar.

Navpično: 1. vino; 2. de; 3. Adonis; 4. zmasti; 5. mera; 6. ave; 7. kihati; 9. Edo; 11. aker; 12. kopa; 15. Adam; 17. zro; 20. plaz; 22. or; 23. en; 26. ahat; 27. platno; 28. lava; 29. AT; 30. Ig; 31. logika; 32. škarpa; 33. kri; 34. akna; 36. Kent; 41. umre; 43. OLO; 44. iver; 46. aor; 51. AG.

Za pravilno rešitev križanke je bil tokrat izžreban Jože Grilj, ki bo po pošti za nagrado prejel knjižno darilo. Čestitamo!

Gregor vztraja. V mladosti je bil ministrant.

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lasnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056

Telephone: 9387 8488

TOBIN BROTHERS

a better way

Viktorijskim Slovincem na uslugi v času žalovanja

Head Office:

NORTH MELBOURNE	189 Boundary Road	9328 3999
BERWICK	9796 2866	NOBLE PARK 9558 4999
BRIGHTON	9596 2253	PAKENHAM (03) 5940 1277
CRANBOURNE (03)	5996 7211	RINGWOOD 9870 8011
DONCASTER	9840 1155	ST ALBANS 9364 0099
EAST BURWOOD	9886 1600	SUNSHINE 9364 8711
ESSENDON	9331 1800	WERRIBEE 9748 7900
FRANKSTON	9775 5022	
GLENROY	9306 7211	<i>Frances Tobin & Associates</i>
MALVERN	9576 0433	EAST BURWOOD 9802 9888
MOORABBIN	9532 2211	BRIGHTON 9596 8144

Member AFDA

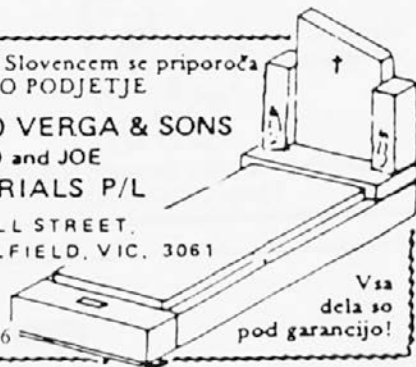
TRIM

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

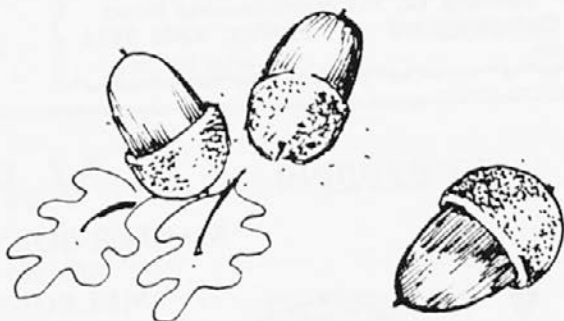
LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 9470 4046

Vsa
dela so
pod garancijo!

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a **free consultation** contact **STAN KRNEL** DENTAL TECHNICIAN specialising in dentures and mouthguards.

147 Morack Rd, Vermont South
Tel: 9801 3066

Mobile: 019 695 576

Bi raje imeli umetno zobovje v kozarcu...? Če ne, za **prvo brezplačno posvetovanje**, z zaupanjem pokličite:

STANKO KRNEL
ZOBNI TEHNIK
specialist za umetno zobovje
in zaščitne proteze.

Suite 7/14 Market St, Box Hill
Tel: 9898 6293

Časnik za vso družino v slovenskem in angleškem jeziku.
Izhaja dvakrat mesečno na 16. straneh.
Novice iz Slovenije z interneta.
Iz slovenske skupnosti v Avstraliji in po svetu.

Vedno več rojakov sega po Glasu Slovenije!
Naročite se tudi vi.
Letna naročnina za Avstralijo \$ 50.00
v prekomorske države z letalsko pošto \$ 100.00
Naslov: Glas Slovenije
P.O. Box 411 - Harris Park NSW 2150

Viktorijskim rojakom se priporočamo za razna obnovitvena dela na grobovih in tudi nove spomenike na vseh pokopališčih Viktorije.

R & R Memorials Pty Ltd

ACN 006 888 624

20 Field Street

Craigieburn VIC 3084

Telephone: (03) 308 1652

Facsimile: (03) 308 1652

Mobile:

018 348 064

018 531 927

R
&
R

DOWN UNDER TYRE SEAL

THE ADVANCED SOLUTION TO INCREASING YOUR TYRE'S LIFESPAN & PERFORMANCE

Tyre Seal offers savings in fuel costs, repairs and maintenance bills, reducing down time with corresponding benefits for the environment. Repairs punctures instantly as they happen. For more information contact

DOWN UNDER TYRE SEAL

Factory 12, 117 Northbourne Road
Campbellfield Ph/Fax: 9305 3154

Darko Butinar

GOJAKS MEATS & SMALLGOODS

Rojakom v Sydneyu

se toplo priporočam!

220 Burwood Rd, Burwood N.S.W. 2134

Phone: (02) 747 4028

HD HYUNDAI motor company

V.F.L

MASTER BODY WORKS P/L

ACN 007 152 203

MELBOURNE, VIC.

265 PRINCESS HIGHWAY,
DANDENONG, 3175

Ph: 9793 1477

Fax: 9793 1450

COLONIAL MUTUAL

- *MAJOR & MINOR SMASH REPAIRS
- *PRESTIGE CAR SPECIALISTS
- *ALL MAKES AND MODELS
- CAR-O-LINER-MEASURING SYSTEM
- *INSURANCE WORK
- *3 YEAR GUARANTEE

A.H. Frank Kampuš - 9560 5219

Za nujno potrebo imamo tudi avto na razpolago.

Videokasete iz Baragove knjižnice

Poštšina v ceno kaset ni vključena!

DVEURNA SPOMINSKA VIDEOKASETA o življenju in delu patra Bazilija Valentina, cena je 25 dolarjev.

POLURNA SPOMINSKA VIDEOKASETA, na kateri Slovenski narodni svet Viktorije predstavlja pogreb patra Bazilija v TV oddaji Slovenski magazin v Avstraliji, 16 dolarjev.

PAPEŽ JANEZ PAVEL II. v Sloveniji, dveurna videokaseta o papeževem obisku, vse od njegovega prihoda do slovesa na brniškem letališču. Cena je 25 dolarjev.

GORENJSKI SLAVČEK - lirično komična slovenska opera, ki jo je uglasbil Anton Foerster. Nastopajo solisti, orkester in zbor opere in baleta SNG Ljubljana, cena je 25 dolarjev.

ŠTAJERSKIH 7, turneja po Avstraliji novembra in decembra 1995, posnetki koncertov, avstralske narave in mest, cena je 25 dolarjev.

JEZUS - triinosemdesetminutna videokaseta o Jezusovem življenju v slovenščini po izredno ugodni ceni, samo 6 dolarjev.

SLOVENIA - film o lepotah Slovenije v angleščini, primerno darilo za vaše avstralske prijatelje, cena je 25 dolarjev.

23. MLADINSKI KONCERT Podajmo si roke, ki je bil v Sydneyju oktobra 1997, cena \$20.

LOVSTVO NA SLOVENSKEM - za ljubitelje narave in lova, cena je 25 dolarjev.

KARAOKE, SLO HITI - med njimi priljubljene Vse manj je dobrih gostiln, Siva pot, Dobra mrha, Med iskrenimi ljudmi, Na vrhu nebotačnika... Cena je 25 dolarjev.

ANSAMBEL SLOVENIJA, cena je 25 dolarjev.

VIDEOMEH ZA DOMAČO RABO z Borisom Kopitarjem, II. Cena je 25 dolarjev.

IZ HENČKOVEGA SODA - pesmi priljubljenega ansambla Henček, cena 25 dolarjev.

BOŠ VIDEL KAJ DELA DOLENC - Lojze Slak, cena je 25 dolarjev.

30 LET - HENČEK IGRA NAPREJ, cena 25 dolarjev.

RAD TE IMAM - Milan Pečovnik - Pidži, naš prvi country solist, cena je 25 dolarjev.

Dom počitka matere Romane
Slovenski dom za ostarele
11-15 R'Beckett St., Kew, VIC. 3101

Mother Romana Home
Slovenian Hostel for the Aged
Phone and fax: 03-9853-1054

Dom počitka matere Romane je slovenska ustanova, ki za daljši ali krajši čas nudi domače okolje ter postrežbo ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego.

Osnovna cena je 85% od pokojnine.

Če ste sami že razmišljali o selitvi v dom, poznate koga, ki bi nas potreboval ali ste samo radovedni, kakšni so pogoji za sprejem, pokličite upravnika po telefonu, ali pa se v domu oglasite osebno. Z veseljem Vam bomo odgovorili na vsa vprašanja.

CELEBRATING 1998 in SLOVENIA and EUROPE

Departing from Adelaide-Brisbane-Canberra-Hobart-Melbourne
and Sydney on 30/5/98

Book now for SPECIAL airfares from \$1535.00.

We are now sole agents in Australia for the ABC Car Rental
Company in Slovenia.

Please contact us for very economical rates.

SELF DRIVE HOLIDAYS
FOR THE INDEPENDENT TRAVELLER
Special Long Term Car Rental Programme for touring
Slovenia and Europe.

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ NA OBISK SLOVENIJE V LETU 1998

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,

da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH

Slovenija Travel / Donvale Travel

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 9 842 5666